

HALKIN ÖRGÜTSÜZLÜĞÜ "FAŞİZMİN BİTİNİ KANLANDIRIR" ÖRGÜTLÜ MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM!

Her günün seçim arifesi gibi olması, halk yığınları ve halk güçlerine yönelik saldırılar için olduğu kadar faşist klikler arası mücadele içinde geçerlidir. Egemen sınıf klikleri sadece emekçi sınıflara, Kürt ulusuna, ezilen inançlara, kadınlara, gençliğe yönelik saldırılarla sınırlı kalmayacak, kendi aralarında da durmaksızın ve sertleşen sürekli parçalanma ve bölünmeleri körükleyecek mücadeleler içinde olacaktır. Kriz bunu büyütecek, durgunlaştırmayacaktır. Seçime yaklaşan her geçen gün krizin de tırmandığı, sertliğinde tırmandığı gün olacaktır.

KOLEKTİF DOĞRULTU

**Ölümsüzlerin Yolunda ilerleyeceğiz
Bu Yolda Kazanan Kitleler Olacaktır; Biliyoruz!**

SAYFA 12-13

Yeni Demokrasi

özgür gelecek için

gazetesi

12 OCAK-26 OCAK 2022 • SAYI: 103 • FİYAT: 3 TL • ISSN: 2630-5526

Faşizmin En Büyük Korkusu HALKIN ÖRGÜTLÜ GÜCÜDÜR

EMEK

4

MEŞA AZADI

6

ANALİZ

10

METAL İŞÇİLERİ GREVE HAZIRLANIYOR

Türk Metal yaptığı açıklamalarda "Taslak bizim onurumuzdur" derken, Birleşik Metal-İş ise taslağın yenilenmesinin gündeminde olmadığını söylemişti. Greve katılacak Birleşik Metal-İş üyesi işçiler ise metal işçilerine "Taslağın yenilenmesi talebiyle grev etrafında birleşim" çağrısı yapmıştı.

HDP'YE YÖNELİK SALDIRILAR KÜRT ULUSUNUN MÜCADELESİNİ ENGELLEYEMEZ!

Organize ve örgütlü yapılan bu saldırıların faileri, ellerini kollarını sallayarak yeni saldırı planları yapmalarına vesile olan TC devletinin kokuşmuş yargısına ve arkalarındaki desteğe güvenmekte.

KAZAKİSTAN'DA EGEMENLERİN SALTANATI ÇATIRDIYOR!

Kazakistan halkının direnişi; egemen gerici sınıfların ne derece kırılabilir bir iktidarlarının olduğunu dünya halklarına bir kez daha göstermiştir. Tüm teknolojik, askeri ve kurumsal olanaklarına rağmen; halkın, sistemin karşısına direnişle çıktığı anda, bu olanakların belirleyici bir yerde durmadığı bir kez daha kanıtlanmıştır.

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri'nin Ocak Ayı Bülteni çıktı!

HABER MERKEZİ – Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri'nin Ocak Ayı Bülteni "50 Yıllık Tarihsel Yürüyüşün, Kavga da Sebatın Sembolü Ölümsüzlerimize Şan Olsun!" manşetiyle çıktı.

Proletarya Partisi'nin 50. kavga yılına dair vurguların olduğu bültende bir PŞTA faaliyetçisi ile PŞTA'nın mücadeleye tarihine ve Çağdaş Hukukçular Derneği üyesi avukat Meral Hanbayat ile de hapishanelerde yaşanan hak gasplarına dair röportajlar yer alıyor.

Farklı tarihlerde ölümsüzleşen Halk Savaşçılarının dair anı-anlatıların olduğu bültende, güncel politik süreçte dair değerlendirmeler ve hapishaneler sorununa dair yaklaşımlar yer alıyor.

Bültenin orta sayfasında yer alan yazıdan bir kesit paylaşıyoruz:

"Proletarya Partisi 50 yıllık mücadele tarihi boyunca komünizme bağlılığından, devrimin yolunu inşa edecek Halk Savaşı çizgisinden taviz vermemesini işte bu güçlü atılmış temellere borçludur. Geçen 50 yılın 45 yılı Mao yoldaşın ölümünden sonra "sosyalizm öldü, devrimler bitti" yaygarasına karşı amansız bir mücadele ile geçmiştir. Dünyada sınıf mücadelesindeki geri çekilmenin yarattığı tasfiyecilik, reformizm ile proletaryanın tarihsel rolünün silikleştirilip kuşatma altına alınmasına karşı Kaypakkaya dönemi sonrası 3 Genel Sekreteri'ni, onlarca kadrosunu ve yüzlerce savaşçısını Halk Savaşı güzergahında sebat ederek ölüm-

süzlüğe uğurlamıştır. Yarım asırlık tarih ağır bedellerle örülen, kanla ve canla idealleri var eden bir tarihtir. "İdeolojiler öldü" çığırkanlığı eşliğinde yılgınlık, umutsuzluk, yorgunluk, dağılma, ahlaksızlık, kopuş ve pespaye bir idealizmle "yeni bir yol" arayışıyla karşı-devrimin kuşattığı ruh halini Proletarya Partisi devrimci iradeyi, MLM'yi kuşanarak karşılamıştır.

50 yıllık tarihsel serüvende karşı-devrimin ideolojik-politik ve örgütsel olarak en güçlü ve saldırgan olduğu uzun dönem içinde, komünist çizgiye yönelik "tehlike"nin farkında olmuştur. Bu tehlikeye karşı ideolojik mücadeleyi asla bırakmamıştır. Ancak bunun da ötesinde temsil ettiği sınıf çıkarlarını korumak için politik savaşımın keskinliği ve mutlak karakterini ülkemiz özgülündeki sosyal-toplumsal gerçekliğe dayandırmaktan asla vazgeçmemiştir. Zira bizimki gibi ülkelerde devrimin başından sonuna kadar silahlı mücadeleye dayanmaksızın ayakta durmasının olanakları, komünist niteliklerini korumasının imkânı olmadığı kavramıştır. Bu nedenle Halk Savaşı yolundan asla sapmamıştır. İşte toplumsal-sosyal gerçekliğe dayanarak, çizgiyi var etmenin sırrı budur. Başaramadığımız devrimi örgütleme görevine karşı, başarmaya kodlanmış ve komünist çizgisini koruyarak geleceği kazanma iradesi yarım asırlık deneyim ve birikimle hala ayakta durmakta ve sürecektir.

Bunu son olarak Nubar'ın kararlılığı, Özgür ve Deniz'in inancı, Şerzan, Rosa, Asmin, Muharrem'in militanlıklarını ve ezilenlerin haklı davasına duydukları inanç kuşanılarak sürdürülüyor. Onlar yarım asırlık tarihsel yürüyüşte, yarattıkları değer ve birikimle, savaş ve Parti'yi kavrayışlarıyla yarınlara ışık tutacak

bir birikim, deneyim, tecrübenin en son nefesleri oldular. Onların iradesi Proletarya Partisi'nin taşıdığı iradenin ve tutumunun en kristalize olmuş, en kararlı biçime bürünmüş halidir. Bu birikim ve deneyim Proletarya Partisi'nin ellerinde, doğru bir şekilde çözümlenerek yarınlara daha kararlı ve güçlü adımlara dönüştürülecektir. Ölümsüzleşenler ezilenlerin elinde ancak bu şekilde bayrak olup dalgalanacaktır.

Proletarya Partisi daha kuruluşunun birinci yılında kurucusu İbrahim Kaypakkaya yoldaşı ölümsüzlüğe uğurladı. Ardından Ali Haydar Yıldız ve Meral Yakar atılan bu tohumu kanlarıyla sulayarak filizlendirdi ve yarım asırlık kavganın sürdürücüsü Proletarya Partisi'nin yüzlerce kadro ve savaşçısı Halk Savaşında ısrarı, sınıf mücadelesini sebatla sürdürmenin birer temsilcisi ve sembolü oldular. Kan-can pahasına sürdürülen kavganın yapı taşları olan ölümsüzleşenlerimizin her biri Proletarya Partisi'nin ihtilalci çizgisinin sembolleri oldular. İbrahim Kaypakkaya yoldaştan devralınan bayrak, kuşatmalarda, yargısız infazlarda, işkencehanelerde, ateş toplarının içinde leke sürülmeksizin onurla dalgalandırıldı. 50 yıldır kesintisiz süren kavganın ilk halkasından son halkasına kadar hedef sadece bu onurlu kavganın korunması değil, aynı zamanda geliştirilmesi ve büyütülmesi olmuştur. Her bir şehit yoldaşımızın ölümsüzleşirken oynadığı rol, yarattığı değer, bıraktığı mirasla 50 kavga yılı yürünmüştür.

50 yıllık tarihsel yürüyüşte ölümsüzleşen kadın yoldaşlarımız kadının gerçek kurtuluş mücadelesinin sembolleri olmuşlardır. En son Nubar ve Rosa, Özgür ve Asmin yoldaşlar yana yana, omuz omuza, kadın erkek el ele şiarını haykırarak ölümsüzleştirdiler. Tıpkı "Devrimin Kartalları" Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht'in Almanya'da, Ayfer Celep ve Kemal Tuş'un Karadeniz'de, Halil Çakıroğlu ile Süheyla Dağdeviren'in Erzincan'da düşmana karşı ölümsüzlüğü birlikte kucaklaması gibi. Tıpkı Nergiz Gülmez'le Muharrem Horoz'un zindan saldırısına karşı açıklıkla ölümü kucaklaması gibi."

POLİTİK GÜNDEM

HALKIN ÖRGÜTSÜZLÜĞÜ "FAŞİZMİN BİTİNİ KANLANDIRIR" ÖRGÜTLÜ MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM!

5 Ocak 2021'de Kazakistan'da akaryakıt ve gaz fiyatlarına yapılan zamları protestoyla başlayan ve kısa sürede tüm ülkede geniş kitlelerin isyanına dönüşen eylemleri, küçük ortak Devlet Bahçeli taşıdığı kaygının yönlendiriciliğine uygun olarak 8 Ocak'ta yaptığı konuşmada "Türkiye'den bir Kazakistan çıkarmayı mı düşünüyorsunuz? Kazakistan'daki olayları izleyince bitiniz mi kanlandı?" diyerek ülke siyasetine hızla tahvil etti. Henüz Kazakistan eylemleri olmadan önce ise büyük ortak Tayyip Erdoğan 3 Ocak'ta "Utanmadan sıkılmadan sokağa döküleceklermiş, Cumhuriyet olarak hepimizi önümüze katar kovalarız." şeklinde açıklamalarda bulunmuştur.

Faşist Cumhuriyet'ten bu tür açıklamalar sürekli, düzenli ve sistematik şekilde yapılmaktadır. Bu sokak ve meydanlara dair düşmanlığın hak arayışı eksenine yöneldiği açıktır. Zira bu tehditlerin Millet İttifakı üzerinden dile gelmesi, hedefin onlar olduğu anlamına gelmemektedir. Millet İttifakı istediği zaman seçim çağrılarını, gezileri, açılışları vs. ile sokaklara meydanlara çıkmaktadır. Faşist sistem partileri arasındaki mücadele ne kadar keskin olursa olsun, sokaklar ve meydanlar onlar için özgür alanlardır. Hepsinin ortak korkusu ise onların çerçevesini belirlemediği sokak eylemleri, hak talepleri ve mücadele çizgisidir. Ki Cumhuriyet İttifakı'nın sözcülerinden "sakın sokağa çıkmayın" pasını Millet İttifakı şu şekilde gole çevirmektedir: "Sakın sokaklara çıkmayın, iç savaş kışkırtıcılığı yapıyor bunlar, provokasyona gelmeyin, seçim sandıklarınızı bekleyin, gitti gidiyorlar hata yapmayın..." Sokakların ve meydanların mücadele aracı olarak görülmemesine dair bu iki faşist kliğin ciddi bir gayreti ve çabası ve hiç kuşkusuz ortak çalışmaları söz konusudur ve asla bitmemektedir. Her vesile, her gelişme, dünyanın herhangi bir yerindeki isyan ya da sokak hareketinin varlığı faşist kliklerin halka yönelik ya "sokağa çıkmayın" tehdidi ya da "provokasyona gelmeyin" çağrılarını dönüşüyor.

Zira Türk hâkim sınıfların her renkten ve türden temsilcisinin esaslı korkusu ve endişesi, seçim-sandık denkleminde çıkmış, ekonomik haklarını yaşamsal ihtiyaçlarını talep eden, siyasal özgürlüklerini demokratik haklarını isteyen ve bunun için örgütlenerek hareket eden kitlelerdir. Bu korkudur ki, öfke ve tepkinin en üst

düzeğe çıktığı koşullarda, egemen kliğin muhalif olanı dahi bastırmaya ve sindirmeye çalıştığı ağır şartlar altında bu kesimler emekçileri sokaktan, mücadeleden uzak tutmaya çalışır. Kitlelerin dağınıklığı ve örgütsüzlüğü, onların biriken öfkesinin ve tepkisinin bu faşist klikler tarafından hem pasifize edilmesi hem de bir kaldırıca dönüşmesi anlamına gelmektedir. Bunu sağlamak için şeytanın dahi aklına gelmeyen argümanlar üretilir, faşist

klikler arasındaki sertleşme de kitlelerin oluşan tepkisi ve enerjisi ustalıkla biçimlendirilir ve kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirilir. Ekonomik kriz büyüdükçe, politik kriz buna paralel olarak derinleştikçe, yönetme sorunu açık bir sorun olarak herkes tarafından tanımlandıkça gerici güçler ellerindeki tüm olanakları "korku ve rıza üretme" girdabı içinde pasifize, sistem içine doğru çekmektedir. Bu noktada Cumhuriyet ve Millet İttifakı'nın çok pervasız ve "kör göze parmak sokarcasına" çevirdiği bu oyun hiç kuşkusuz devrimci-demokrat güçlerin zayıflığı, öz-örgütlülüklerin mücadeleci dinamiklerini yitirme gerçekliğinden de beslenmektedir. Faşist klikler örtüsüz bir şekilde emekçi sınıfları "ademe mahkûm" etmektedir. Emekçi ve ezilen kesimler nesneleştirilmiş, yok sayılmış ve sadece bir dolgu malzemesi rolü biçilmiştir onlara.

Devlet Bahçeli'nin "bitiniz mi kanlandı" diyerek savurduğu tehdit, Kazakistan'la benzer hatta daha derin kriz yaşayan Türk hâkim sınıflar gerçekliğine karşı "doğal" bir savunma hattı olarak görülmelidir. Her vesile ile Türk hâkim sınıflarının "terör umacasına" sarılarak, bunu kendi faşist klikler arasındaki mücadelenin de bir aparatına çevirmesi ise yeni bir olgu değil, artık "faşist Türk siyasetinin" bir rutini ola-

rak görülmelidir. Birbirlerine yönelik "terör, terör destekçiliği, vatana ihanet, vatan hainliği" argümanları, Kürt ulusal hak mücadelesi, ekonomik-demokratik mücadeleler kastedilerek her türlü mantıksız örgüler kurularak kullanılmaktadır. Tüm hak mücadeleleri ve talepleri böylece daha etkili ve güçlü şekilde "terör" parantezine sokulmakta, sihirli sözcük "terör" retoriği ile birbirlerini sıkıştırmanın yolları aranmaktadır. Krizin büyümesine, güç

değişimi eğiliminin yolunun açılmasına ve buna paralel olarak aralarındaki mücadelenin olabildiğince sertleşmesine paralel olarak bu eksenli saldırıların dozu da artmaktadır.

Ekonomik ve politik krizin derinleşmesi, yönetme krizinin adeta hiçbir şekilde kontrol edilememesi Tayyip Erdoğan ve tüm ortaklarını muhalif güçlere karşı daha saldırgan hale getirmektedir. Bu noktada da süreci yönetmekte ciddi bir kriz içine düşmekte, olanaklarına yaslanarak güç gösterisi yapma çabası içine girmektedir. Bu bağlamda İstanbul Büyükşehir Belediyesi yakın ve odaklanması gereken hedef durumuna getirilmiştir. Ekrem İmamoğlu ve İBB'nin istihdam politikasında "terörle iltisaklı" kesimleri tercih ettiği, bu şekilde "teröre" yardım ve yataklık suçu işlediği belirtilmektedir. "Terör umacası" ve özellikle Millet İttifakı ile HDP arasında bir gizli ilişki vurgusu ile şovenizmi körpürterek kuşatma oluşturulmaya çalışıldığı görülmektedir. Bu mücadelede kullanılan argüman ve karşı argümanların, esasta Kürt ve devrimci düşmanlığının şovenist histeriyi besleyen bir sonucu olmaktadır. Kendi aralarındaki kavgada dahi en iyi Kürt düşmanlığı yarışı, devrimcilerden kimin daha fazla nefret ettiği ve tüm kitlelerin de onlardan nefret

etmek için yarış içinde olması gerektiği propagandası yapılmaktadır. İşin bir yanı bu iken diğer yanı ise bu faşist klikler arası mücadelenin gerçek ve acımasız bir şekilde sürdüğüdür. Ekrem İmamoğlu'na odaklanmış, onun etrafında dönen bir mücadele söz konusudur. Tayyip Erdoğan ve AKP'nin bu tercihinin bir yanı İBB'nin en büyük kamu güçlerinden birisi olması ve onu yıpratma siyaseti iken diğer ve önemli yanı Cumhurbaşkanlığı seçiminde olası güçlü adayları zayıflatmak ya da devre dışı bırakmak amaçlıdır. Karmaşık bir oyun oynanmamaktadır. Açık ve hedefi belli bir mücadele söz konusudur. Tayyip Erdoğan önderliğindeki AKP-MHP koalisyonu hasımlarının güçlerini yoklamakta, dirençlerini ölçmekte ve bel kemiklerini kırma fırsatı yaratmak istemektedir. Kuşkusuz gösterilecek dirence göre yeni hamleler ve adımlar atılacaktır. İstanbul ya da Ankara belediyesine kayyum atama meselesinin ise T. Kürdistanı'ndaki belediyelerdeki kadar kolay olmayacağı, Kürt hareketine saldırganlıkta yakalanan kolaylığın CHP belediyeler için pek olanaklı olmayacağı açıktır. Ancak AKP-MHP bunun olanaklarını zorlayacak, zeminini yaratmaya çalışacaktır. Rakipleri en kötü aşındıracak, zayıf düşürmeye, korkutmaya, yormaya ve yıldırmaya çalışacaktır. Süreç bu açıdan bu eksende mücadelelerle ilerleyecektir.

Her günün seçim arifesi gibi olması, halk yığınları ve halk güçlerine yönelik saldırılar için olduğu kadar faşist klikler arası mücadele içinde geçerlidir. Egemen sınıf klikleri sadece emekçi sınıflara, Kürt ulusuna, ezilen inançlara, kadınlara, gençliğe yönelen saldırılarla sınırlı kalmayacak, kendi aralarında da durmaksızın ve sertleşen sürekli parçalanma ve bölünmeleri körükleyecek mücadeleler içinde olacaktır. Kriz bunu büyütecek, durgunlaştırmayacaktır. Seçime yaklaşılacak her geçen gün krizin de tırmandığı, sertliğinde tırmandığı gün olacaktır. Bu yoğunlaşmış kriz ortamında, egemen sınıflara kitleleri yönlendirmek, mücadeleyi daha güçlü ve etkili örgütlenerek ilerletmek unutulmaması gereken esaslı görevdir. Bu görev örgütsüzlüğü örgütlülüğe, zayıf olan örgütlülüğü daha güçlü örgütlülüğe, devrim için örgütlenmenin zorunluluğunu net ve güçlü bir bilince çevirme olarak ortaya çıkmalıdır.

METAL İŞÇİLERİ GREVE HAZIRLANIYOR

On binlerce metal işçisini kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri, Türk İş'e bağlı Türk Metal, DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş ve Hak İş'e bağlı Özçelik İş ile patron sendikası MESS arasında devam ediyor. Sendikalar mitingler düzenleyip MESS'e rest çekerken, önceki yıllarda da olduğu gibi tarihin tekerrür etmesi hiç de uzak değil. Masayı terk eden, teklifleri reddeden sendikalar sefalet ücretlerine attıkları imzalarla işçileri yüz üstü bırakıyorlar. Enflasyon ve zamlar altında çile çeken metal

emekçileri yaşanabilir bir ücret için eğer anlaşma olmazsa çok sayıda fabrikada greve çıkacak.

MESS grup sözleşmesinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine işçilerin eylemleri devam ederken, grev kararı aldığını duyuran Birleşik Metal-İş çok sayıda fabrikada greve çıkacak.

MESS grup sözleşmesinde patronların çağrısıyla yapılan görüşmede, MESS'in ilk 6 aylık zam teklifini yüzde 21 şeklinde yenilediğini belirten

Birleşik Metal-İş, "Sosyal haklara ise daha önce sözleşmenin birinci yılı için verdiği yüzde 19,25 oranındaki artış teklifini yüzde 25'e yükseltti. Son günlerde yağmur gibi yağın zam dalgası karşısında bu ücret artışları ile yaşamak mümkün değildir. Bu teklif, metal işçilerinin reel ücret kayıplarını gidermekten uzaktır. Bu teklif, metal işçilerinin yoksulluk sınırında yaşaması ve çalışması demektir. En zor koşullarda, ölümüne çalışan metal işçilerinin bu zam oranını kabul etmesi beklenemez. Metal işçileri, haklı talep ve beklentilere uygun yeni bir teklif beklemektedir" dedi.

Daha önce 14 Ocak'ta uygulanmak üzere Mersin'deki Çimsataş, İzmir'deki Totomak, Kocaeli'deki Kroman Çelik ve Sarkuysan'da grev kararı alan Birleşik Metal-İş, 18 Ocak'ta uygulanmak üzere İstanbul'daki Anadolu Isuzu, Gebze'deki Arpek Arkan Parça Alüminyum, Cengiz Makine, Kocaeli'deki Stow İzmit Üretim, Bilecik'teki Demisaş Döküm ve Bursa'da

ki Türk Prysmian Kablo'da grev kararı alındığını duyurdu. Açıklamada, "Grev uygulanacak işyerleri kademe-li olarak artacaktır" dendi.

İŞÇİLERİN TASLAK YENİLENSİN TALEBİ KARŞILIK BULMAMIŞTI

Metal iş kolunda örgütlü Türk Metal, Birleşik Metal-İş ve Özçelik-İş tarafından hazırlanan taslaklarda ücretlere yüzde 27 ila 30 arasında zam istenmişti. Metal işçileri ise enflasyon ve ücretlerdeki erime karşısında bu oranın yetmeyeceğini söyleyerek taslakların yenilenmesini istemişti. Türk Metal yaptığı açıklamalarda "Taslak bizim onurumuzdur" derken, Birleşik Metal-İş ise taslağın yenilenmesinin gündeminde olmadığını söylemişti. Grev katılacak Birleşik Metal-İş üyesi işçiler ise metal işçilerine "Taslağın yenilenmesi talebiyle grev etrafında birleşelim" çağrısı yapmıştı.

Öte yandan Türk Metal de grev kararı aldığını duyurdu ama üzerinden günler geçmesine rağmen uygulama tarihini açıklamadı.

Türk Metal üyesi işçiler Kocaeli'de mitingde buluştu

HABER MERKEZİ- Metal iş kolunda 130 bin işçiyi ilgilendiren MESS grup sözleşmesinde, patronların yüzde 17'lik zam dayatmasına karşı Türk Metal'in çağrısıyla çeşitli illerden 100 bine yakın işçi Kocaeli'deki mitingde bir araya geldi. İşçiler, sefalet zammını kabul etmediklerini ifade etti. Patronlara "sosyal ortağımız" diyen Türk Metal Genel Başkanı Pevrul Kavlak, yaptığı konuşmada metal işçilerinin taslağın yenilenmesi talebine değinmedi.

İstanbul, İzmir, Bursa, Eskişehir başta olmak üzere ülkenin birçok farklı şehirden bir araya gelen Türk Metal üyesi işçiler, mitingin yapıldığı Kocaeli Perşembe Pazarı Meydanı'na sloganlarla girdi. Türk-İş'e bağlı sendikaların da destek verdiği mitingde grevlerinin 70. gününde olan Bakırköy Belediyesi işçileri, "Toplu sözleşme hakkımız, grev silahımız" pankartı arkasında katıldı.

"KÖTÜ GÜNDE PATRONLARIN YANINDA OLDUK"

Mitingde konuşma yapan Türk Me-

tal Genel Başkanı Pevrul Kavlak, "Biz, nedeni olmadığımız bir sorunun mağduru olmak istemiyoruz. Biz, bu krizlerin bedelini ödemek istemiyoruz. Evet, biz de biliyoruz, ülkemizin en büyük fabrikaları üretime ara veriyor. Peki, o fabrikaları biz mi durduruyoruz? Üretimden biz mi kaçıyoruz? Çip krizini biz mi yaratıyoruz? O nedenle, sakın bize duruşları bahane etmeyin. Çünkü biz, bütün krizlerin faturasını canımızla ödedik. Biz canımız pahasına çalıştık. Biz her şeyi fazlasıyla hak ediyoruz. Biz, kara kışta işten atılmak istemiyoruz. Biz evimize helal ekmeğe götürmek, çocuklarımızın yüzüne bakabilmek istiyoruz" dedi.

TÜİK verilerinin gerçeği yansıtmadığını dile getiren Kavlak, "Sizin ilan

ettiğiniz o gerçek dışı rakamlar sözleşme masasında bizim karşımıza çıkıyor, bizim soframızdaki ekmeğimizi küçülüyor" ifadelerini kullandı.

Patronlara "sosyal ortağımız" diyen Kavlak, konuşmasına şöyle devam etti:

"Biz bugüne kadar, yalnızca iyi gün dostu olmadığımızı, kötü günde de onların yanında olduğumuzu her fırsatta gösterdik. Ne emeğimizi ne mesaimizi ne de canımızı esirgedik. Şimdi sıra onlarda. Onların vicdanına, en masum, en insani duygularına sesleniyorum; gelin masaya, bu işi bitirelim. Bizi bekletmeyin, oyalamayın. Hakkımızı verin, elimizi havada bırakmayın, el sıkışalım, işimizin başına dönelim."

Kavlak, "Artık hepimiz dayanma gücümüzün sınırındayız. Artık hepimiz dardayız, zordayız. Günlerdir hepimiz ayaktayız, eylemdeyiz. Biz, bu ülkede

çalışmak, üretmek, ürettiğimizden hakça pay almak istiyoruz. Biz insanca yaşamak istiyoruz" ifadelerini kullandı.

Öte yandan daha önce grev kararı aldıklarını duyuran Kavlak, grev uygulama tarihini ise yine açıklamadı.

SÖZLEŞME SÜRECİ NE DURUMDA?

MESS grup sözleşmesi kapsamında Türk Metal, Birleşik Metal-İş ve Özçelik-İş'in hazırladığı taslaklarda ücretlere yüzde 27-30 civarında zam istenmişti. Metal işçileri ise bu oranın kayıplarını bile karşılamayacağını belirterek taslağın yenilenmesini, istenen oranın artırılmasını talep etmişti. Sendikalar bu zamana kadar işçilerin bu talebine olumlu yanıt vermezken MESS önce yüzde 12, sonra yüzde 17 zam dayatmasında bulunmuştu.

Türk Metal ise grev kararı aldığını duyurmuştu ancak grev tarihi hâlâ açıklanmadı. Birleşik Metal-İş ise 14 Ocak'ta 4 fabrikada greve başlayacağını duyurmuştu.

İstanbul İşçi Sendikaları Şubeler Platformu: 'Zamlar Geri Çekilsin'

İSTANBUL- İstanbul İşçi Sendikaları Şubeler Platformu (İİSSP), asgari ücretteki düzenlemenin ardından temel tüketim mallarına yapılan zamların geri çekilmesi için Bakırköy Meydanı'nda basın açıklaması düzenledi.

İİSSP, akaryakıttan doğalgaza, elektrikten ulaşım, vergi harçlarından köprü-tünel ücretlerine kadar birçok kalemden yapılan zamların geri alınması için Bakırköy Meydanı'nda basın açıklaması düzenledi. Açıklaması öncesinde 3 ayı aşkın süredir grevlerini sürdüren Bakırköy Belediyesi işçilerine dayanışma ziyaretinde bulunuldu.

"Zamlar geri çekilsin, AĞI hakkımız verilsin! İnsanca geçinecek ücret istiyoruz!" yazılı pankartın açıldığı açıklamaya grevdeki Bakırköy işçileri de destek verdi. Düzenlenen açıklamada, "İnsanca yaşam istiyoruz", "Yapılan zamlar geri alınsın", "Direnen işçiler yenilmez" sloganları atıldı.

"KAŞIKLA VERİLEN KEPÇEYLE ALINMASIN DEDİKÇE..."

Açıklamayı İİSSP Dönem Sözcüsü Banu Tuna okudu. Tuna açıklamasında şu ifadeler yer verdi: "TÜİK'e göre yıllık enflasyon 36.08 ancak gerçek enflasyon oranının çok daha yüksek olduğunu biliyoruz."

"Zamlar geri alınsın, kaşıkla verilen kepçeyle alınmasın dedikçe iktidar temel tüketim mallarına zam yapmaya devam ediyor. Adil bir vergi sistemi olsun talebimize AĞI'yi kaldırarak yanıt veriyor. Bugün KHK'lı işçilerin ücret artışı talebinin, sözleşmeli işçilerin kadrolu işçilerle eşit haklara sahip olma talebinin yerine getirilmesi bir yana kamu kurumlarındaki kadrolu işçilerin ücretleri de

en dip seviyeye düşmüş, ücretler en aşağıda eşitlenmiş durumdadır."

"İŞÇİLERİ GÜVENCESİZ ÇALIŞTIRANLAR 'HELALLEŞMEKTEN' BAHSEDEBİLİYORLAR"

"Ortada büyük bir ekonomik kriz var ve gelmiş geçmiş bütün sermaye iktidarlara gibi bugün de iktidar faturayı işçi ve emekçilere yıkmak istiyor. Ülkeyi ucuz iş gücü cennetine dönüştürmekle övünülürken işçilerin hakları için mücadele etmeleri de engellenmek isteniyor. İşte burada 3 aydır grevde olan Bakırköy Belediyesi işçileri var. Kendilerine 0 zam dayatılmasına karşı greve çıkan işçilerin haklı talepleri görmezden geliniyor. "Emekçiler geçinemiyor, sorumlusu iktidardır" diye nutuk atan CHP yetkilileri de Bakırköy'de yaşanan akıl almaz tutuma göz yumuyor. İşçinin iradesine saygı duyulmasını, temel haklardan yoksun 0 zam ile işçileri iş güvencesi olmadan çalışmaya zorlayan yaklaşıma dur demeyerek bu yaklaşımın arkasında olduğunu gösterenler sonra da gözümüzün içine bakarak helalleşmekten bahsedebiliyorlar."

"TÜM SÖZLEŞMELER YENİLENSİN"

"Zamlar geri alınsın, geçinemiyoruz, insanca yaşama yetecek ücret istiyoruz, tüm sözleşmelerin yenilenmesini ve en az enflasyon oranında artışlar yapılsın istiyoruz. Elektrik, su, doğalgaz gibi en temel tüketim mallarında vergi uygulanmasını istiyoruz. 696 sayılı KHK'lı işçilerin tüm haklarını alarak kadroya alınmasını istiyoruz. Bu taleplerimizin hayat bulmasının tek yolu vardır. O da birleşmek ve mücadele etmekten geçer. Bu nedenle işçi ve emekçileri sendikalarında birleşmeye ve birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz."

Açıklama sloganlarla sonlandırıldı.

İşten Atılan Oppo İşçileri DİRENİYOR!

HABER MERKEZİ- İstanbul Tuzla'da sendikalı oldukları için işten çıkarılan Oppo işçileri, fabrika önünde direnişe başlıyor. Devlet teşviki ile Ocak 2021 yılında kurulan Çin sermayeli Oppo fabrikasında, 1300 işçinin 600'ü 2021 Mayıs ayında Türk Metal Sendikası'na üye oldukları için işten çıkarıldı.

İşçileri işten çıkaran Oppo fabrikası bir taraftan da kariyer sitelerinde fabrikanın iş ilanı verdiği ortaya çıktı. İlanın işçiler arasında yaygınlaşması sonrası şirket, ilanı internet sitelerinden kaldırmak zorunda kaldı. İşten çıkarılan işçiler Oppo'nun önünde bir araya gelerek bu hukuksuzluğa karşı direniş kararı aldı.

Her gün fabrika önünde eylem yapacaklarını duyuran işçiler, "Üye olduğumuz sendika yanımızda durmadı" açıklaması yaptı. Direkt aramak yerine evlerine tebligat geldiğini de kaydeden işçiler, "Fabrika yetkilileri kağıtlara tarihleri yanlış, farklı şekilde yazıyorlar. Sürekli bu şekilde şeylerle uğraşıyoruz. Sendika kesinlikle yanımızda olmadı. Sendika Başkanı, 'Eğer sendikaya gelirse kimse çıkarıl-

mayacak. Sendikaya üye olun' dedi. Herkesi zorunlu olarak sendika üyesi yaptılar" diye yaşananları anlattı.

Türk-Metal Sendikası'nda örgütlü olan işçiler, sendikanın işten çıkarmalar başladığından beri sessiz kalması nedeniyle sendikaya da öfkeli. Bir işçi sendikaya olan tepkisini şöyle anlattı:

Böyle olmaz. 600-700 kişiyi mağdur etmek ne demek ya? İçerde biz eşek gibi çalıştık. Yok sigara içemezsin, yok şuraya gidemezsin, yok şunu yapamazsın. Bir arkadaşımızla bile konuşamaz hale geldik. Tutanak tutmakla tehdit ediyorlardı. Keşke daha çok tutanak tutsaydı, keşke içerden çıkıp sigaralar içseydim. Ama hiçbirini yapmadık. Keşke yapsaydık.

İşten çıkarılan Oppo işçileri, fabrika önünde basın açıklaması yaptıktan sonra dağıldı. Basın açıklaması öncesinde ve sonrasında Türk Metal temsilcileri ortamı gererek basın mensuplarına ve eylem için desteğe gelen insanlara tepki gösterdiler. İşçiler ise direnişte ısrarcı olduklarını belirterek her gün fabrika önünde direneceklerini söyledi.

Bağımsız Maden İş: Ölüm aylığı olan emeklilik ücretine tahammülümüz yok

HABER MERKEZİ- Soma'da kazandıkları tazminat haklarını alan madenciler, açlık sınırı ve asgari ücretin altında kalan emeklilik ücretleri için basın açıklaması yaptı.

Soma'da hükümet meydanında bir araya gelen madenciler, "Çalışmak zulüm, emeklilik ölüm" yazılı pankart açarken, "Gün geçtikçe daha da kötüleşen bu sefalet, bu ölüm aylığı anlamına gelen düşük emeklilik ücretlerine daha fazla tahammülümüz yok. Madenciyi bu sefaletten çıkaracak ve insanca yaşayabileceği bir ücret almasını sağlayacak bir yasal düzenleme talebimizdir bizim" dedi.

Açıklamada konuşan Bağımsız Maden İş Sendikası Eğitim ve Örgütlen-

me Uzmanı Başaran Aksu, "Madenci emekli olduktan sonra ya yeniden çalışmak zorunda kalıyor ya da açlığa ve yoksulluğa sürükleniyor. Şu an bir madenci emekli olduğunda 2 bin 800 ile 3 bin 200 lira arasında değişen bir emeklilik ücretine mahkum oluyor. Eski milletvekilleri geçtiğimiz günlerde 'Bizim 18 bin TL emekli aylığımız az' demişler. Oysa vekillerin yıpranması, akciğer hastalığına yakalanması mümkün değildir. Bir vekil veya holding sahibinin iş cinayetinde hayatını kaybettiği, iş kazasında kolunu, bacağı kaybetmediği duyuldu mu?" dedi.

Bağımsız Maden İş Sendikası üyesi Çetin Erkalkan'ın basın metnini okumasının ardından eylem sona erdi.

HDP'YE YÖNELİK SALDIRILAR

KÜRT ULUSUNUN MÜCADELESİNİ ENGELLEYEMEZ!

Halkların Demokratik Partisi'ne yönelik uzun bir süredir devam eden saldırılar, her gün bir yenisi eklenerek ve giderek yoğunlaşarak devam ediyor. 30 yılı aşkın bir süredir kurulan tüm Kürt partilerine saldıran, milletvekillerini, başkanlarını, çalışanlarını tutuklayan, partileri kapatan faşist sistem, siyaset yasakçı, inkarcı ve imhacı anlayışını hayata geçirmek için her türlü yol ve yöntemi kullanmaktan imtina etmemektedir.

TC devleti bu saldırıları planlarken çoğu zaman sivil faşist unsurları devreye sokmaktadır ya da on binlerce kişiyi katleden bir mekanizmanın adını "derin devlet" koyarak asıl sorumluyu aklamaya çalışmıştır. Elbette bunun teşvik edici olması için de katliamları yapanları her dönem korumuş, kollamış, hatta açıktan ödüllendirerek yeni katliamların önünü açmıştır. Mehmet Ağarlar, Efkan Alarlar, A. Kadir Aksular, Süleyman Soylular ve binlercesi aynı mekanizmanın piyonları ve aktörleri olarak dünden bugüne faşist Kemalist diktatörlüğün özüne uygun olarak varlıklarını kan ve vahşet üzerinden devam ettirmektedirler.

HEP, DEP, HADEP, DEHAP, ÖTP, DTP, BDP VE HDP...

Kürt Ulusal Hareketine legal siyaset yasağı ve saldırısı, 1991 yılında TBMM'ye giren HEP'le başlamış, HDP'nin bugün kapatılma davasıyla aynı minvalde devam etmektedir. HEP milletvekilleri mecliste ana dilleri olan Kürtçeyle yemin etmek istedikleri için tutuklandılar, partileri kapatıldı. Bu faşist gelenek, HDP'nin önceki dönem eş başkanları olan Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ'ı, milletvekillerini ve belediye başkanlarını da içine alarak aynı muhtevadaki saldırılarla devam etmektedir.

HEP'ten HDP'ye sekiz farklı parti kurulmasına rağmen, bütün partiler kapatılmış, başkanları, milletvekilleri, belediye başkanları tutuklanmış, birçok partili ise katledilmiştir. 5 Temmuz 1991'de evinden kaçırılarak 2 gün sonra cenazesi bulunan HEP Di-

yarbakır İl Başkanı Vedat Aydın bunların ilkiydi. 17 Haziran'da HDP İzmir İl Başkanlığı binasındaki silahlı saldırıda katledilen Deniz Poyraz gidişattan anlaşılıyor ki son olmayacaktır. Kamuyunda bilinen öne çıkmış isimlerden DEP Mardin Milletvekili Mehmet Sincar, HEP Gaziantep İl Başkanı Abdül-samet Sakık, HADEP PM üyesi Muh-sin Melik ve Mehmet Ayyıldız gibi

yüzlerce Kürt siyasetçi katledilmişti. Katledilen bu Kürt siyasetçilerin bilinen katilleri gizlenmiş, davaların çoğu takipsizlikle sonuçlandırılmıştır.

ÖZEL HEDEF HALİNE GETİRİLEN HDP

Ekonomik krizin siyasal krizi derinleştiği, siyasal krizin ise çözümsüzlükler yumağı içinde hükümet ortaklarını sıkıştırdığı bir dönem içerisindeyiz. Faşizmin her dönem yaptığı gibi, kriz anlarında gündem değiştirmek, odak noktasını dağıtmak için kullandığı şovenizm ve milliyetçilik silahı, 2021 yılı boyunca çok etkili olmasa da hep gündemdedir. TC tarihinin her döneminde, şovenizm ve milliyetçiliği körüklemek için yapılacak ilk iş, Kürtlere, Alevilere, devrimci ve komünistlere, kısacası toplumun ilerici kesimlerine saldırmaktır.

Seçimlerin gündemde olduğu, AKP-MHP faşist bloğunun güç kaybettiği bir dönemde, HDP'nin varlığı, oy potansiyeli birçok kesim için iştah kabartan bir yerde durmaktadır. Kürtlerin oyunun seçimlerde belirleyici bir yer işgal ettiği açıktır. Bundan

kaynaklı aslında burjuva-feodal faşist partilerin hiçbiri HDP'nin varlığından memnun değildir. HDP üzerine oynanan oyunların, saldırı dalgasının bir nedeni olarak bu gösterilebilir. Diğer yandan TC devletinin 97 yıllık inkarcı, imhacı zihniyeti gereği yok edilmesi gereken Kürtlerin legal alandaki temsilcisi olarak görüldüğü için de bir saldırı hedefi haline gelmektedir HDP.

bir şekilde verilmesi olarak okunabilir.

Organize ve örgütlü yapılan bu saldırıların failleri, ellerini kollarını sallayarak yeni saldırı planları yapmalarına vesile olan TC devletinin kokuşmuş yargısına ve arkalarındaki desteğe güvenmektedir. Bundandır ki Deniz Poyraz'ın katili Onur Gencer mahkeme salonunda pişkince, aşağılık bir şekilde gülmekte, salondakilere ve Poyraz'ın ailesine sataşmakta, tehditvari konuşmakta sakınca görmemektedir.

TC devletinin kendisine muhalif her kesime yönelik vahşice saldırısına karşı, muhalif kesimlere yönelik saldırıları düzenleyenlere karşı muazzam merhameti, demokrasisi ve teşvik primi mahiyetindeki kararları, bundan sonraki dönemlerde de yeni katil ve katillerin çıkacağına, bunların polis, jandarma korumasında selfiler çekilerek karakollarda ağırlandığına, hapishanelerde istirahat edeceğinin ve tiyatrolarındaki mahkeme salonlarında kendileri için hazırlanmış takım elbiseler karşılığında iyi hallerinin ödüllendirileceğinin farkındayız.

Biz bunu binlerce faili belli cinayetin örtbas edilmesinde gördük. Musa Anter'in (yıllar sonra Abdülkadir Aygan adlı itirafçının açık isim, tarih ve adres vermesine rağmen) katillerinin cezasız bırakılmasında gördük. Hrant Dink'in katillerinin arkasındaki güçler belli olmasına rağmen, ısrarla mahkeme heyetlerinin delil bulamamasında gördük. Kameralar önünde işlenen Tahir Elçi cinayetinin katillerinin hâlâ bulunamamasında gördük.

Bu tespit bir yanılsama, korku yayma, umutsuzluk olarak okunmamalıdır. Faşist diktatörlüğün karakteri gereği bu böyle olacaktır. Faşizmin yargı sisteminden bir adalet bekleyişimiz yoktur elbette. Bütün bu pisliklerin temizleneceği gün, devrimin yapıldığı gün olacaktır. Yapılan hiçbir kötülüğün karşılıksız kalmayacağı açıktır. Bunu bilen faşistlerin korkuları sonları yaklaştıkça daha fazla artmaktadır.

HDP, uzun bir dönemdir üzerine kapatma tartışmaları yapılan, bununla yetinilmeyip saldırılarda bulunulan bir hedef olarak görülmüştür. Kürtler ve Suriyelilere yönelik 2021 yılında Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde çoğu silahlı olmak üzere 30'un üzerinde saldırı gerçekleştirildi. Bu saldırılar sonucu 9 kişi yaşamını yitirdi. 17 Haziran günü HDP İzmir il binasına yapılan saldırıda parti çalışanı Deniz Poyraz silahla katledildi. Muğla'nın Milas ilçesinde bir ay içerisinde iki defa HDP ilçe binası kurşunlandı. Son olarak 28 Aralık günü HDP İstanbul Bahçelievler ilçe binası silahlı bir kişi tarafından tarandı. Bahçelievler saldırısını yapan faşist Muhammet Eren Sütçü HDP'liler tarafından etkisiz hale getirildi. Daha sonra polisin gözetimine aldığı faşist saldırgan sorgulamasının ardından serbest bırakıldı.

Saldırıların planlı yapılması, Deniz Poyraz'ın katledilmesinin tam da HDP'ye yönelik kapatma davasından bir gün önce olması; Bahçelievler saldırısının da Deniz Poyraz cinayeti duruşmasından bir gün önce olması, "ayağınızı denk alın" mesajının kanlı

Tutsak Partizanlar'dan yeni yıl mesajı: 'Dipten gelen dalganın gücü dinlemez sultanları'

HABER MERKEZİ- Baskı, işkence ve ölümlerin yoğun olarak gündeme geldiği Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Hapishanesi'nden bulunan Tutsak Partizanlar, gazetemize gönderdikleri yeni yıl kartında 2022'de dipten gelen dalga vurgus yaptılar.

Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Hapishanesi Tutsak Partizanlar adına Tayyar Eroğlu tarafından kaleme alınan yeni yıl mesajında şu ifadeler yer aldı:

"Coşkuyla merhaba,

Bir hikâye anlatılır; umuttan düşüne hasıl olmuşların hikayesi...

Işığın hüküm sürmediği bir zifiriy-

le başlar hikâye. Işık hüzmeleri arar gözler...

Bir zayedden vardır; düşlere, gülüşlere musallat...

İnsana dair olan ne varsa, çökmüş-tür üstüne karabasan...

Sol yanda, yine de bir yerlerde saklı kalmıştır umut; düşenlerin yoluna revan.

Tarihin uğultusudur depreşen; bir haykırışı bekler binler...

Dipten gelen dalganın gücü dinlemez sultanları, saltanatları...

2022'nin UMUT'un yılı olması dileğiyle yeni yılını kutluyoruz."

Garibe Gezer'in işkence ve tecavüz dosyasına 'takipsizlik' kararı

HABER MERKEZİ- Kandıra 1 Nolu F Tipi Hapishanesi'nde şüpheli bir şekilde yaşamını yitiren tutsak Garibe Gezer'in, daha önce aynı hapishanedeki işkence ve tecavüze ilişkin devam eden soruşturma dosyasında meydana gelen gelişmeler ile ilgili Gezer ailesinin avukatları İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı gerçekleştirdi.

Toplantıya Gezer'in avukatlarından Eren Keskin ve Jiyan Tosun, Beritan Kalbişen ve Veysi Eski katıldı.

Gezer ailesinin avukatlarından İHD Eş Genel Başkanı Eren Keskin, Gezer'in şikayetlerinin kendilerine ilk ulaştığında Kayseri Bünyan Hapishanesi'nde olduğunu söyledi.

Gezer ile görüşmek üzere Kayseri'ye gittiklerinde Kandıra'ya sevk edildiğini öğrendiklerini ifade eden Keskin, "Garibe Gezer'den ilk haber aldığımızda kendisi önce Kayseri Bünyan Hapishanesi'nde idi.

"Jiyan Tosun ve Jiyan Kaya gittiler. Kandıra'ya sevk edildiğini öğrendik ve yaptığımız görüşmede Kandıra'da 21 ile 24 Mayıs'ta ve 6 Temmuz tarihlerinde süngerli odaya konularak orada son derece kötü muamelelere ve cinsel saldırıya maruz kaldığını öğrendik. Ve suç duyurusunda bulduk" dedi.

KARARA İTİRAZ EDİLECEK

Devlet eliyle işlenen cinsel suçların 90'lı yıllarda kadınlara dönük yoğun yaşandığını dile getiren Keskin, Gezer'in bu dosyasının tüm çevreler için bir eğitim dosyası niteliği taşıdığını söyledi.

Keskin, Garibe Gezer'in sistematik işkence ve tecavüz dosyasına "takipsizlik" kararı verildiğini belirterek, "Bu dosyada kararı veren savcı hem hukuk tekniğinden hem kendi vicdanından hem de insan olarak vicdandan yoksundur." dedi.

Tutsak Partizan Engin Bulut sürgün edildi

HABER MERKEZİ- Kayseri 2 Nolu T Tipi Hapishanesi'nde bulunan tutsak Partizan Engin Bulut Adana Kürkçüler F Tipi Hapishanesi'ne sürgün edildi.

Ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü tutsak Partizan Engin Bulut'un Tekirdağ F Tipi'ne sevk talebi bulunuyordu. Geçtiğimiz günlerde "Tekirdağ'a götüreceğiz" denilen Engin Bulut Adana'da bulunan Kürkçüler F Tipi Hapishanesi'ne sürgün edildi. Engin Bulut, sürgün

sırasında hiçbir eşyasının yanına verilmediğini, keyfi bir biçimde kargoyla gönderileceğinin söylendiğini ve hapishane girişinde çıplak arama dayatmasına karşı çıktığı için saldırıya uğradığını belirtti.

Tutsak Ailelerine polis saldırı

HABER MERKEZİ- Halkların Demokratik Partisi (HDP) Meclis grup toplantısına katılan aileler, taleplerini iletme istedikleri Adalet Bakanlığı'na gitmek istediklerinde polis saldırısına uğradı.

Tekirdağ F Tipi Kapalı Hapishanesi'nde tekli hücrede tutulan Erdal Özel'in ablası Kumru Akgül, İstanbul'dan Ankara'ya "adalet" talebiyle geldiklerini belirterek, "Tutuklularımız hastadır. Hapishanelerden tabutların çıkmasını istemiyoruz. Adalet istiyoruz. Adalet Bakanı'na sesleniyoruz, Çocuklarımız tedavi edilmiyor. Dünyaya sesimizi duyurmak istiyoruz. Ankara'ya sesimizin duyulması için geldik" dedi.

Şırnak'ın Silopi ilçesinden gelen tutuklu yakını Rahime Sidar, 12 yıldır tutuklu olan babası Mustafa Sidar için adalet talebini dile getirdi.

Sidar, "Babamın tansiyonu, kolesterolü var. Gözlerinde rahatsızlıkları var. Onun yaşındakilerin hapishane-de değil, torunlarının içinde olması gerekir. Gece 3-4'te baskın yapıyor. Görmedikleri eziyet kalmadı. Hasta tutukluların hepsi tahliye edilmelidir" şeklinde konuştu.

Meclis ziyaretlerinin ardından Adalet Bakanlığı'na yürümek isteyen tutuklu aileleri, polis saldırısına uğradı.

Hasta ve infazı yakılan tutukluların aileleri, yakınlarının tedavi ve tahliyesi için bir dizi ziyaret gerçekleştirdi.

mek amacıyla Ankara'ya geldi. Van, Diyarbakır, Şırnak, Batman, Mardin, Yüksekova, Siirt, Çukurova ve İstanbul'dan Ankara'ya gelen tutuklu aileleri, ilk olarak Halkların Demokratik Partisi (HDP) grup toplantısına katıldı.

Aileler, grup toplantısının ardından Meclis Dikmen kapısından Adalet Bakanlığı'na yürümek istedi. Ailelerin Meclis'ten çıkışı öncesi Dikmen Kapısı önünde çevik kuvvet ve polis ekipleri yığıldı. Dikmen Kapısı'ndan çıkan aileler, gazetecilere açıklama yapmak istediği sırada polis saldırısına uğradı.

Darp edilen aileler, zorla polis araçlarına bindirildi.

Hasta ve infazı yakılan tutukluların ailelerinin Diyarbakır'da başladığı Adalet Nöbeti 51'inci, Van'da 30'uncu gününde devam ediyor. İstanbul, Mersin, Van, Şırnak, Siirt, Hakkâri, Batman, Mardin ve Diyarbakır'dan bir araya gelen aileler, hapishanelerde artan hak ihlallerinin sonlandırılması, hasta tutukluların tahliye edilmesi talebini Ankara'ya taşıdı.

Boğaziçili Öğrenciler Tahliye Edildi

İSTANBUL- Boğaziçi Öğrenci Meclisi, 4 Ocak'ta Boğaziçi direnişinin birinci yıldönümünde, hapsededeki arkadaşları ve tüm siyasi tutuklular için özgürlük talebinde bulundu.

Boğaziçi Öğrenci Meclisi, tutuklu öğrenci arkadaşları Berke, Perit ve hapsededeki bütün tutuklular için Kadıköy'de bulunan Rıhtım Meydanı'nda basın açıklaması yaptı. Açıklamada, "Demokrasi istiyoruz Berke'ye, Perit'e ve tüm siyasi tutsaklara özgürlük" pankartı taşınırken sık sık, "Zindanlar yıkılsın tutsaklar serbest bırakılsın" "Biji berxedana zindana" "Kayyum Rektör gidecek biz kalacağız", "Üniversiteler bizimdir, bizim kalacak" sloganları atıldı. Yeni Demokrat Gençlik (YDG) üyeleri de eyleme katılım sağladı.

MÜCADELELER BİRLEŞTİ

Kayım rektör atamasının üzerinden bir yıl geçtiğini hatırlatan öğrenciler, iktidarın kararnamesiyle atadığı kayıma karşı, direneceklerini söyledi. Öğrenciler, "Bir yılda üç kayyum değişti. Şu anda Melih Bulu'nun yerini alan Naci İnci de diğer tüm kayyumlar gibi iktidarın kukluluğunu yapmaya, sömürü düzenine katkı sağlamaya devam etmekte. Bizler ise ona da; üniversitele-ri YÖK, KHK'lar ve cumhurbaşkanlığı kararnameleriyle siyasetisizleştirmek isteyen bu düzene karşı da mücadele etmeyi sürdürüyoruz. Direnişimiz Boğaziçi'nden taşarak, devlet tarafından baskıya uğrayan tüm kesimlerin, ötekileştirici politikalarla baskı altına alınan LGBTİ+ların, devletin katillerini

koruduğu kadınların, belediyelerine kayyum atanan, iradesi gasp edilen Kürt halkının, açlığa ve güvencesizliğe mahkûm edilen işçi ve emekçilerin mücadelesi ile birleşti" diye belirtti.

'MÜCADELE ETTİKLERİ İÇİN TUTUKLULAR'

Kürtlere karşı artan baskıya ve savaş politikalarına karşı topyekûn mücadele vurgusu yapan öğrenciler, üniversitelerdeki kayyum düzenine egemenlere ve halkların iradesini gasp edenlere karşı ses yükseltilmesi gerektiğini belirtti. Öğrenciler, "Bugün karşımda, ülkeyi tüm kesimleri sindirmeye ve ezmeye çalışıyorlar. Kendi koydukları yasalara uymayan ama bizi bunlarla yargılayan egemenlerin mahkemele-ri, verdikleri kararlarla binlerce siyasi tutukluyu zindanlara mahkûm ediyorlar. Direnişimizin tutukluları, arkadaşlarımız Berke ve Perit, iktidarın antidemokratik uygulamalarına karşı gösterdikleri cüret yüzünden tam 91 gündür tutsaklar. HDP eski eş genel başkanları Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ, HDP'li vekiller ve makamlarına kayyum atanmış HDP'li belediye başkanları hiçbir somut delil olmadan yıllardır tutuklular. Çağdaş Hukukçular Derneği'nden devrimci avukatlar Barkın Timtik ve Selçuk Kozagaçlı demokrasi mücadelesi verdikleri için tutuklular" dedi.

'YAŞASIN ÖĞRENCİ DAYANIŞMASI'

Öğrenciler daha sonra arkadaşları Perit'ten gelen mesajı okudu.

Gönderilen mesajda, "Sevgili sıra arkadaşlarım ve mücadele dostlarım.

Kayyumlar ve AKP'nin üniversitedeki tahakkümüne karşı Özgür özerk demokratik bir üniversite hedefi ile başlattığımız mücadele 1. yılına ulaştı. Bu bir yıl içinde iktidar devletin tüm baskı mekanizmalarını seferber ederek bizleri yıldırımaya çalıştı yüzlerce- mi gözaltına alındı, polis şiddetine uğradı. Onlarcamız hapsedelerde tehdit altına alındı, burçlarımız kesildi ama kararlı duruşumuzdan hiç taviz vermedik. İktidar bugün bu kararlılığı iki arkadaşımıza ödettirme-ye çalışıyor ancak biz uğradığımız her haksızlık karşılaştığımız her baskıda daha da güçleniyor mücadeleye daha sıkı sarılıyoruz. Esaret günlerimizdeki dik duruşumuzu koruduğumuzdan mücadele azmini getirmedığımızdan şüphemiz olmasın. Fiziksel özgürlüğümüze kavuşunca kollarımız sizin kollarınızı kenetleyecek. Alanlar sloganlarımızla yankılanacak ve sokakların siyaset yeri olduğunu herkese tekrar tekrar göstereceğiz. Bizimle dayanışma gösteren iradesini ortaya koymaktan çekinmeyen tüm mücadele dostlarımı kucaklıyorum. Yaşasın öğrenci dayanışması" denildi.

'MÜCADELE UMUTTUR'

Daha sonra tutuklu olan Berke'nin mesajını da okundu: Mesaj şöyle: "Öncelikle sizleri Silivri'deki Kandıra'daki İzmir'deki ve Edirne'deki tutsaklardan selamlar getirdim. Yoldaşlarımız tutsak olsalar dahi direnişimizle dayanışma içindeler. Bugün devam eden direnişimizin 1. yıldönümü. Her zaman olduğu gibi hep beraber direnmeye devam edeceğiz. Bildiğiniz

üzere iktidar beni 'kayyum'un arabası'nın üzerine çıktığım için tutsak etti, asıl sebebi baskıya zora yoksulluğa ve insanın insanı ezmesine karşı durmam olduğumu hepimiz biliyoruz. Bu yüzden fiziksel olarak yanınızda olmasam da aslında aramızda bir yerdeyim aynı zamanda. Bugün yapacağımız eylemle Silivri direnişimiz neredeyse ben oradayım ve bizler neredeyse direnişimiz de orada olacaktır. Bizler San Francisco'da bir eşcinsel, Almanya'da bir Yahudi, Güney Amerika'da bir yerli, fabrikada bir işçi, gece 11'de metroya yalnız binen bir kadın ve son olarak da Türkiye'de bir üniversitede öğrenciyiz. Bunun bilincıyla direnişimizi büyütüp, ilerlememiz gerekiyor. Bunu hep beraber yapabileceğimize güvencim tam. Üretenler ve ezilenler olarak başka bir dünyayı kurmak bizim elimizde, o nedenle mücadeleye devam. Mücadele umuttur, başka bir dünya mümkün."

TAHLİYE KARARI VERİLDİ

2'si tutuklu toplam 14 kişi hakkında "2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununu ihlal etme" ve "kişiyi hürriyetinden yoksun bırakma", "kamu görevlisine görevini yaptırmamak için direnme" ve "ulaşım araçlarını kaçırmaya veya alıkoymaya" iddiasıyla açılan davanın ilk duruşması görüldü. İstanbul 22'nci Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşma salonunda yer olmadığı gerekçesiyle yargılama 40'ıncı Ağır Ceza Mahkemesi salonunda taşındı.

Boğaziçi direnişine başından beri destek verdiğini ve hala destek vermeye devam ettiğini söyleyen Perit Özen, bu nedenle tutuklandığını ifade etti. Kendilerine dönük baskılara işaret eden Özen, "Kötülüğün sıradanlaştığı bir durum var ortada" diye kaydetti. Kayyum Naci İnci'nin bir TV programında kendilerini Vandal olarak tanımladığını paylaşan Özen, asıl vandalın kendisi olduğunu söyledi. Bizler yalnızca eğitim hakkı gasp edilmiş zavallı gençler değiliz, bizim bir mücadelemiz var. Kayyumlar gibi el pençe divan durup hesap vereceğimiz biri de yok" diye belirtti.

Mahkeme duruşmaya 14.00'da devam etmek üzere ara verdi. Verilen aranın ardından avukatların savunması ile devam edildi. Savunmaların ardından mahkeme, tutuklu Gök ve Özen hakkında adli kontrol şartıyla tahliye kararı verdi.

Gölköy'de HES için yürütmeyi durdurma kararı

HABER MERKEZİ- Ordu İli Gölköy İlçesinde Çetilli, Çatak, Gölköy Mahallelerini kapsayan Kardelen HES için hazırlanan 1/5000 ölçekli ilave Nazım İmar Planı Değişikliği ile 1/1000 ölçekli İlave Nazım İmar Planı Değişikliği'nin onaylanmasına dair Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı Mekansal Planlama Genel Müdürlüğü kararının hukuka aykırı olduğu, suyun yetersizliği, ekolojik ve yaban hayatına zarar vereceği, temiz su kaynaklarını olumsuz etkileyeceği gibi gerekçelerle açılan davada Ordu 1. İdare Mahkemesi tarafından görevlendirilen Bilirkişi Heyeti raporu davacılar lehine olmuştu. Bilirkişi Heyeti raporu sonrası değerlendirme yapan Ordu 1. İdare Mahkeme Heyeti, imar değişikliğine itiraz eden Ordu Çevre Derneği ve halkın lehine "yürütmeyi durdurma" kararı verdi.

"SONUCUN HALKIN LEHİNE OLACAĞINA İNANIYORUZ"

Mahkeme kararını değerlendiren Ordu Çevre Derneği Yönetim Kurulu açıklamasında, "Kardelen HES'in yapılmak istendiği dere, Gölköy ilçesinin içinde geçerek Gölköy, Çatak ve Çetilli mahallerinden devam ederek Fatsa'dan denize ulaşıyor. Derede az su bulunuyor. Ayrıca yöre halkının su kaynağını oluşturuyor. Borulara, kanallara alınacak su, derenin kurumasına neden olacak. Bunu dernek olarak yöre halkına anlattık. Onlar da karşı olduklarından ortak dava açtık. Halk, Bilirkişi Heyeti'nin inceleme yaptığı gün neden karşı olduklarını

anlattılar, Heyet de kendi uzmanlık alanındaki raporları iddialarımızı doğruladı. Mahkeme de rapor doğrultusunda telafisi olmayan zararları önleme adına "yürütmeyi durdurma" kararı verdi. Bu karar, kesin sonuç değil, ancak kesin sonucunda da halkın lehine olacağına inanıyoruz" ifadeleri yer aldı.

PROJEDE ÇELİŞKİLER VAR

Ordu Çevre Derneği Yönetim Kurulu açıklamasında mahkeme heyetinin projedeki çelişiklere de dikkat çektiğini belirterek, "Hem Bilirkişi Heyeti hem de Mahkeme Heyeti'nin HES şirketinin projesindeki çelişkili durumunu ortaya çıkardığını görüyoruz. Kararda bu açıkça vurgulanıyor. Karar şöyle: Kardelen Regülatörü ve HES projesi kapsamında dava konusu planlanacak alanda yer alan yüklemeye havuzuna ilişkin açıklamalara sadece plan açıklama raporu ile plan paftaları arasında uyumsuzluk bulunduğu,...iletim tünelinin, plan paftalarında güzargah şeklinde gösterildiği ancak plan sınırları içine alınmadığı, bu durumun planlama esaslarına aykırı olduğu, imar planına esas olan Jeolojik-jeoteknik Etüt raporunun projede yer alan iletim kanalını kapsamadığından düzenlenen raporların yetersiz ve eksik olarak hazırlandığı gibi gerekçeleri vurgulayarak, uyuşmazlığa konu 1/5000 ölçekli İlave Nazım İmar Planı Değişikliği ile 1/1000 ölçekli İlave İmar Planı Değişikliğinin hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna varılmıştır, denilerek yürütmeyi durdurma kararı verildi" denildi.

Çanakkale'de madenciler ÇED toplantısına halkın katılımını engellemek istedi

HABER MERKEZİ- TÜMAD Madencilik Sanayi ve Ticaret A.Ş. tarafından Çanakkale'nin Lapseki ilçesi, Şahinli Köyü mevkiinde planlanan Altın-Gümüş Madeni Ocağı Kapasite Artışı Projesi'nin Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) toplantısına yöre halkı pandemi gerekçesi öne sürülerek alınmak istenmedi. Ancak tüm engelleme girişimlerine rağmen toplantı salonuna giren yurttaşlar projeye karşı olduklarını dile getirdi.

ÇED alanı, içme ve sulama suyu barajı olan Bayramdere Barajı'nı mutlak koruma alanına yalnızca 680 metre mesafede. ÇED alanının 12,57 hektar alanı barajın orta mesafeli koruma alanında yer alıyor. Projeye karşı çıkan yaşam savunucuları, Kazdağı Doğal ve Kültürel

Varlıkları Koruma Derneği öncülüğünde yaptıkları yazılı açıklamada "Bir içme suyu ve sulama suyu barajına bu kadar yakın mesafede açık ocağın alanı olan bir altın madeni projesine izin verenlerin akıl tutulması yaşıyor olmaları gerek..." dedi.

"ALTIN MADENCİLİĞİNİN KAMU YARARI YOKTUR"

Gerçekleşmesi halinde binlerce dönümlük bir orman ekosistemini yok edecek, Bayramdere Barajı ve Umurbey Barajı'nı kirletecek, yakınlarındaki tarım alanlarına zarar verecek ve köyleri yaşanmaz hale getirecek böylesi vahşi bir altın-gümüş madeni projesine razı gelmeyeceklerini söyleyen yaşam savunucuları, "Altın madenciliğinin kamu yararı yoktur; kârı şirketlere, riski halkadır." diyor.

Uzunköprü'ye kurulacak OSB'ye yürütmeyi durdurma kararı

HABER MERKEZİ- Edirne'nin Uzunköprü ilçesine bağlı Kavacık Köyü'nde Uzunköprü Ticaret Odası, Uzunköprü Belediyesi ve Edirne İl Özel İdaresi tarafından yapılması planlanan Organize Sanayi Bölgesi'ne (OSB) karşı köy halkının hukuk mücadelesi devam ediyor. Uzunköprü Karma OSB'nin kurulması için üst ölçekli planlarda yapılan değişiklik iptali için Danıştay 6. Dairesine açtıkları davada, "yürütmenin durdurulması kararı" çıkan köyüler bir araya gelerek yeniden OSB'ye karşı olduklarını haykırdı.

Kavacık Köyü'ne yapılması planlanan Organize Sanayi Bölgesi (OSB) ile ilgili Danıştay 6. Dairesi de yürütmeyi durdurma kararı verdi. Kavacık halkı, köyde gerçekleştirdiği basın açıklamasında davacılarından Mehmet Günay, Danıştay 6. Dairesi tarafından hukuk dersi verildiğini belirtti.

OSB'yi köylerinde istemediklerini vurgulayan Necmiye Göçmen, "3 yıl oldu bununla mücadele ediyoruz, artık yeter desinler. Bıktık bunlardan. Bizi zehirlemek istiyorlar. Biz ölüp gideceğiz, torunlarımız nereye gelecek? Nerede yaşayacaklar? Gitsinler başka yerde kursunlar OSB'yi. Kurmasınlar istemiyoruz, köyümüzü zehirleyecekler" dedi.

KAZAKİSTAN'DA EGEMENLERİN SALTANATI ÇATIRDIYOR HALK SOKAKLARI TERK ETMİYOR!

Direnişin başlaması ile birlikte Kazakistan devleti, halkın direnişi karşısında aciz kaldı. Onlarca polis arabası yakıldı, meydanlar tutuldu ve polislin saldırıları boşa çıkarıldı. 2019 yılında olduğu gibi iktidar; halkın direnişini kırmak ve direnişin hedeflerini boşa çıkarmak için istifa etti.

Rus Sosyal Emperyalizmi'nin çöküşü sonrası ayrı bir devlet olarak ortaya çıkan Kazakistan'da, tüm sistemi kökten sarsan boyutta bir kalkışma 2 Ocak günü başladı. Günlerdir devam eden ve Kazakistan egemen sınıflarını sarsan direniş, bütün devlet yapılarını hedef alarak yayılmaya devam etmektedir.

Eski bir Sovyet ülkesi olan Kazakistan 1991 yılında Sovyetlerin resmen dağılması ile birlikte; bağımsızlığını ilan etmiş, Nursultan Nazarbayev'in başkanlığında yönetilmeye başlanmıştı. Bu tarihten itibaren halk üzerinde ağır sosyal ve ekonomik baskıların inşa edildiği, halkın ağır sömürü şartlarına mahkûm bırakıldığı bir yönetim anlayışı ile Nazarbayev; yaklaşık 30 yıl ülkede iktidar olarak kalmıştı.

Bu uzun iktidar sürecinde özellikle 2005 yılına kadar yüksek oy oranları ile iktidarını sürekli pekiştirmiş, ülkede tüm muhalif yapıları ve halk hareketlerini sindirmek için de tüm iktidarını seferber etmekteydi.

Uzun süreli iktidar sürecinde Nazarbayev, gittikçe ekonomik reform adı altında ülke kaynaklarının uluslararası tekelere peşkeş çekilmesinin önünü açıyor; ülkede rant ve yolsuzluk üst boyutlara ilerlerken; halk için yaşam koşulları da ağırlaşmaya devam ediyordu. Petrol ve doğalgaz rezervleri açısından Orta Asya'nın en büyük rezervlerine hâkim olmasına ve bölgesinin en büyük ekonomisi (bölge GSYİH'sinin yaklaşık yüzde 60'ı) olmasına rağmen, bunun halkın ekonomik koşullarına yansımaları ters orantılı olmaktadır.

29 YILLIK KÜLTÜN SONU: NAZARBAYEV'İ İSTİFAYA GÖTÜREN SÜREÇ

Ülke basınında ve dış basında sık sık yer almaya başlayan yolsuzluk iddiaları, Nazarbayev'in ülke dışında uluslararası bankalarda yüklü miktarda parasının olduğu iddiaları, 2011 yılında Kazakistan tarihinin en büyük halk direnişlerinden birine yol açtı. Ülkenin en büyük sanayi alanı olan petrol ve doğalgaz alanında çalışan işçiler öncülüğünde Mangistau bölgesinde başlayan eylemler, Nazarbayev'in iktidar süreci boyunca karşılaştığı en kitlesel direniş olarak kayıtlara geçti. Büyük bir korkuya kapılan Kazakistan egemen sınıfları tüm olanakları ile halka saldırdı, bu saldırılarda yüzlerce kişi yaralandı, 16 kişi ise polis tarafından katledildi. 2016 yılında tarım arazilerinin yabancılara kira-

lanması kararına yönelik köylüler tarafından büyük protestolar düzenlendi, bu protestolar sonucunda iktidar toprak reformunda değişiklik yapmayı kabul etti.

Genel olarak halk lehine hiçbir kapsamlı reformun yapılmaması, pandemi ile birlikte yüksek enflasyon ve satın alma gücünün gide gide erimesi, ekonomik ve sosyal koşullarda herhangi bir iyileştirmeye gidilmemesi; halkın egemen sınıflara ve iktidara karşı öfkesinin katlanarak artmasına yol açtı. Nihayetinde 2019 yılında yeniden; devletin sosyal, siyasal ve ekonomik alandaki tüm baskılarına karşı halk, direnişe geçti. Bu olaylar sırasında 29 yıl boyunca ülkede egemen sınıfların temsilcisi olarak iktidarı elinde tutan Nazarbayev istifa etmek zorunda kaldı. Yerine ise halefi olarak de-

ğerlendirilen Tokayev geçti. Halefi olarak nitelendirilmesinin sebebi ise; halka her alanda saldırı, rantın ve ülke kaynaklarının emperyalist tekellerce yağmalanmasında Nazarbayev ile aynı politik hatta yer alıyor olmasından kaynaklıdır. Baskı ve sömürünün artarak devam etmesi, geçtiğimiz günlerde Kazakistan halkının bu kez tüm sistemi hedef alacak şekilde ve daha şiddetli bir direnişe geçmesinin yolunu açtı. Aynı zamanda petrol ve doğalgaz alanında çalışan işçilerin geçtiğimiz yıl yoğun işten atmalar ve hak gasplarıyla karşılaşmalarının ardından başlatılan grevler ve sendikal örgütlenme faaliyetleri de süreci geniş çaplı bir direnişe götüren olgulardan bir tanesiydi.

GEÇMİŞİN DİRENİŞ MİRASI, BUGÜN BÜYÜYEN ÖFKE

Yani aslında bu direniş anlık veya kendiliğinden ortaya çıkmamış, uzun süredir var olan direnişlerin geniş çaplı toplumsal bir hale büründüğü ve ekonomik taleplerin; politik ve toplumsal taleplerle buluşması olarak ve karşımıza çıkmaktadır.

Ülkede ulaşımda ve ekonomik alanda yaygın biçimde kullanılan sıvılaştırılmış petrol gazı (LPG) ve petrol türevlerine getirilen zamlar, 2 Ocak günü halkın yoğun tepkisi ve direnişi ile karşılık buldu. Ülkenin eski başkenti olmakla birlikte, ticari ve ekonomik merkezi olarak görülen Almatı ve petrol ve doğalgaz sanayinin bulunduğu Mangis-tau'da eylemler yoğunlaştı. Ülkenin en büyük nüfusa ve ekonomik

hacmine sahip bu iki bölgesini bir anda tam manasıyla kuşatan halkın direnişi, kısa sürede tüm ülkeye yayıldı.

Direnin başlaması ile birlikte Kazakistan devleti, halkın direnişi karşısında aciz kaldı. Onlarca polis arabası yakıldı, meydanlar tutuldu ve polisin saldırıları boşa çıkarıldı. 2019 yılında olduğu gibi iktidar; halkın direnişini kırmak ve direnişin hedeflerini boşa çıkarmak için istifa etti. Ancak Nazarbayev istifasından tecrübe kazanmış durumda olan halk, bu içi boş istifa tuzağına düşmedi çünkü Kazakistan egemen sınıfları içerisinde bir bayrak değişimi anlamına gelen "iktidar değişiminin" hiçbir biçimde kendileri açısından bir menfaate hizmet etmeyeceğini de görmüş oldular. Kazakistan Cumhurbaşkanı Tokayev; bu kez de zamların geri çekileceği, tavan fiyatların yeniden düzenleneceği ve "Kazakistan Halkına" adlı bir fon oluşturulacağı sözünü verse de halk nezdinde bu sözler de direnişin gidişatını yumuşatmaya yönelik bir karşılık bulmadı.

BİLİNDİK İTHAMLAR: "MUHALİF DEĞİL TERÖRİSTLER" VE "DIŞ GÜÇLERİN OYUNU"

Devletin tüm aldatmacalarına rağmen yayılan ve durdurulamayan direniş karşısında varlık gösteremeyen devlet, 5 Ocak günü OHAL kararı aldı. Bu karar üzerine birçok şehirde karşılık olarak devlet kurumları basıldı, belediye binaları ve polis karakolları yakıldı, aralarında havalimanı ve fabrikaların da olduğu birçok merkezi alan ele geçirildi.

Sokağa çıkma yasağı ve askerlerin şehirlere girmesine rağmen halk geri adım atmadı. Devletin saldırılarının şiddetlenmesinin ardından kitle de buna uygun konumlandı ve direniş yer yer silahlı çatışmalara evirildi. Günler içerisinde söylem değişen Kazakistan yönetimi, bilindik rotaya girerek, direnişçileri "terörist" ilan etti ve direnişin bir "dış güçler komplosu" olduğu savını sürdürdü. Bu yolla direnişçilerin gerçek taleplerini ve niteliklerini gölgelemek, geniş topluluklar nezdinde karşılık bulmasını engellemek için çaba sarf etmeye başladı. Böylece direniş karşısında iyice paniğe kapılan Kazakistan Devleti, Rusya'nın öncülük ettiği ve NATO benzeri ve alternatifi olarak değerlendirilen bir oluşum olan, "Kolektif Güvenlik Anlaşması Örgütü"nden yardım istedi. Her ne kadar özellikle petrol ve hidrokarbon kaynaklarının talan için sunulduğu ABD emperyalizmi ile derin ilişkileri olsa da ekonomik ve politik açıdan büyük ölçüde Rus emperyalizmine bağımlı olan ve arka bahçesi konumunda olan Kazakistan'ın (Kazak nüfusunun %20'si Rus kökenlidir) bu talepte bulunması sonucu Rusya; bu ülke üzerindeki nüfuzunu arttırmak ve hegemonyasını pekiştirmek adına belli şartlar öne sürerek yardım talebine olumlu cevap verdi. ABD emperyalizmi başlangıçta "itidal" çağrısı yaparken, Rusya'nın aktif bir biçimde müdahil olması sonrası tutumunu değiştirdi. Rus müdahalesine yönelik ABD tepki gösterirken, "protestolara müdahalede" olası hak ihlallerine karşı teyakkuza olduklarını iddia ettiler. Türkiye ise

Türk Devletleri Teşkilatı isimli organizasyonda Kazakistan ile birlikte yer alması itibari ile "yanınızdayız" açıklaması yaptı.

KATLİAMCI DEVLET, KAZAKİSTAN HALKININ DİRENİŞİ KARŞISINDA ACİZLİĞİNİ GİZLEYEMİYOR

Devlet ilk günlerde takındığı "anlayış gösterme" pozunu terk etmiş ve sistem katliamcı yüzünü açık bir şekilde göstermiştir. Devletin saldırılarında yüzlerce kişinin katledildiği bilgisi aktarılırken, sokaklarda tam anlamıyla polis ve asker terörü yaşanmaktadır. Günlerdir halkın internete erişiminin olmadığı ülkede, insanlar temel ihtiyaçlarını karşılamak için dışarı çıkmakta dahi devletin gerici güçlerinin pervasız saldırıları sebebi ile zorlanmaktadır.

Kazakistan halkının direnişi; egemen gerici sınıfların ne derece kırılabilir bir iktidarlarının olduğunu dünya halklarına bir kez daha göstermiştir. Tüm teknolojik, askeri ve kurumsal olanaklarına rağmen; halkın, sistemin karşısına direnişle çıktığı anda, bu olanakların belirleyici bir yerde durmadığı bir kez daha kanıtlanmıştır. Sanal medyada yayılan birçok paylaşımda silahlı ve teçhizatlı gerici devlet polis ve askerinin, halkın cüreti ve iradesi karşısında ne derece büyük bir panik yaşadıkları bir kez daha görülmüştür. Dünya üzerinde yaşanan her direniş, dünya halklarına büyük deneyim ve kazanımlar sunmaktadır. Kazakistan halkının bu süreci de sadece kendi örgütlü direnişlerinin büyümesine değil aynı zamanda dünya halklarının mücadelesine de değerli katkılar sunmaktadır.

ÖLÜMSÜZLERİN YOLU BU YOLDA KAZANAN KİTLELER

Devrim için kahramanlık yapmak, devrim için, özellikle de komünizm için canını feda etmek şehitlerimizin temel özelliğidir. Bu özellikleriyle her biri öncülerimiz, sürekli parıldayan yıldızlarımız, yıl-gınlık, umutsuzluk zamanlarında yol gösterenlerimizdir. Bu temel özelliğin kavranması her devrimcinin, özellikle de her komünistin aynı yolda ilerlemesi ve aynı seviyede konumlanması bakımından belirleyicidir. Onlardan bahsettiğimiz, onları andığımız her anda aynı temel özelliği konuşuyor, değerlendiriyor ve onlardan bunları öğreniyoruz demektir. Bu özelliğin temelinde şu vardır: Bir komünistin düşüncesinde bugün yaratılabilecek bir sınıfsız ve sömürsüz dünya yoktur; onun düşüncesinde bunun için bugünden verilen ve mutlaka tamamlanacak devasa bir kavga vardır. Bu kavganın muazzam derecede büyük olduğunu biliyoruz. Bütün büyük devrimlerde süreç böyle yaşanmıştır; devrim dönemlerindeki büyük alt üst oluşlarda, yıkım ve inşa, derin umutsuzluk ve büyük diriliş iç içe ve yoğun çatışmalar içinde var olmuştur. Tarihin ve şehitlerin büyük anısının öğrettiği şeyin yaşanacak bir dünya için bugünkü yaşanmaz dünyaya karşı büyük bir kavga vermek gerektiğidir. Bireyin sadece kendisi için yaşayamadığı, kendi başına var olamadığı dünyada toplumsal kurtuluş için, toplumsal ilerleme için öne çıkmak, bu yola öncülük etmek kendi başına büyük bir sorumluluktur ve eşsiz bir değerdir. Kuşkusuz bunun, bireyin kendi eylemi olduğu söylenebilir. Her birey, her öncü, her devrimci içinde olduğu toplumsal hareketin bilgisiyse, birikimiyle doludur. Onların uğruna savaştıkları dünya salt “kendi dünyaları” değildir, içinde yer aldıkları toplumsal hareketlerin dünyasıdır. Bu yüzden onlar ezilenlerden, haklı olanlardan, baş kaldıran sınıflardan, bir toplumsal direniş ve dönüşümden söz etmişlerdir. Aynı şeylerden söz etmeye devam ediyoruz. İçinde olduğumuz toplumsal gerçeklerin kurtul-

mamız gereken gerçekler olduğunu söylüyoruz. İnsanlığın her bakımdan yıkıma, ahmakça bir karanlığa doğru sürüklendiğini görüyor ve bundan kurtulmanın mümkün olduğunu, bunun bir yolunun olduğunu söylüyoruz. Bu türden yıkımlar ve büyük karanlığa doğru sürükleniş tarihin farklı dönemlerinde defalarca yaşanmıştır. Böyle her dönemde “kendi başına” davranan, “kendi başına” düşünen bireyler umutsuzluğa düşmüş, girdaba kendini bırakmıştır. Buna karşın toplumlar bir bütün olarak ele alındığında buna ayak direyebilmiş ve kurtuluş yolunu bulmuşlardır. Bugünkü benzer koşullara bakarak benzer kurtuluş yollarını inkâr edenler, “bugün daha da kötü” diyerek “kurtuluşu” anlamsızlaştıranlar olsa da üzerimizdeki sorumluluğun “son sınıf kavgasını” tamamlamak olduğunu düşündüğümüzde bu düşüncenin ne kadar gerici olduğunu anlayabiliriz. “Bu kavga en sonuncu kavgamızdır artık; enternasyonal kurtulur insanlık” dendiği unutulmamalıdır.

UMUTSUZLUĞUN YOĞUN OLDUĞU YERDE UMUT DA YEŞERİR

İçinde olduğumuz koşullar insana güvenin, gelecekte umutla söz etmenin pek de kolay olmadığı koşullardır. İnsanlığın sahip olduğu olanaklar ve geliştirdiği yetenekler muazzam olduğu halde yaşamlarımız hiç de muazzam değildir! Yoksulluğun, yer yer açlığın, bitmek bilmez haksız savaşların, açıkça yaşanan talanın, büyüyen umutsuzluğun pençesindeki yaşamlara tanıklık ediyoruz. Yaratılan büyük olanakların, gelişmiş büyük yeteneklerin insanlığın değil, bir avuç egemenin hizmetinde olduğunu görmek, yaşayabilmek için sömürüye, aşağılanmaya, kirletilmeye, düşünmeden var olmaya mahkûm edilmek günümüzün yadsınamaz bir gerçekliğidir. İnsanlık her zamankinden çok daha güçlü, bilgili olduğu halde her zamankinden daha fazla karamsardır. Kölelerin isyanları, köylülerin bitmek bilmez savaşları bugün hayal gibidir.

Oysa her büyük yıkımın eşliğinde insan aynı durumu yaşamıştır: kurtuluş büyük bir çoğunluk için olanaksız görünmüştür; ama her seferinde buna karşı çıkan birileri de olmuştur. Devrimci öncüler, büyük liderleri, kurtuluş için kitlelere yol gösterenleri unutmak tarihi silmekten başka bir şey değildir.

Şehitlerimiz yaşanmaz haldeki dünyada yaşanabilir bir dünyanın düşünülür kuranlardır. Bir düşten bahsetmemiz bazılarının tuhaf gelebilir ya da düş kurmanın bir kurtuluş yolu olmayacağı söylenebilir. Ne var ki her düş boş değildir, geleceksiz değildir; insanlık, tarihi boyunca düşler kurmuş ve bunların en iyileri zamanı geldiğinde gerçekleşmiştir. Bugün var edemeyeceğimizi bildiğimiz bir dünya için düş kurmak o dünyanın yaratılmasının biricik olanığıdır. Komünizmin bugün için bir fikir olduğunu biliyoruz; komünizmin bugün için olanaksız olduğunu farkındayız. Bununla birlikte farkında olduğumuz bir şey daha var; bu düşü yaratacak olanlar bugün bizimledir. Hem bu düşü yaratacak sınıf olarak bizimledir hem de bu düşü kuran düşünürler, önderler ve öncüler olarak bizimledir. Dünyanın tüm değerlerini yaratanlar, devasa fabrikaları çalıştıranlar, bitmek bilmez yolları inşa edenler, uzayı öğrenmemizi sağlayan araçları geliştirenler ve daha nice bizimledir, komünistler de bizimledir. Komünizm için düşünenler, savaşanlar da bizimledir. Dünyanın her bir yanında, büyük yıkıma doğru sürüklendiğimiz koşullarda kızıl bayrakları sallayanlar ve onlarla yürüyen, yürümeye hazır milyarlar bizimledir. Görmeyenlerin, duymayanların sadece bugün görmediklerini, duyma-

dıklarını söylemeliyiz; yarın, öbür gün görmeyenler de görecektir, duymayanlar da duyacaktır. Dünya sadece yıkıma sürüklenmiyor, aynı zamanda kurtuluş yolunda ilerliyor. Bunu bize öğretenler özellikle şehitlerimizdir.

Büyük kitleler her geçen gün egemenlerin vaat ettiği kurtuluşun gelmediğini görüyorlar; geleceği kurtarmak adına attıkları adımların bir hiç

olduğunu anlıyorlar. Büyük umutsuzluklarının temelinde inandıkları egemenlere karşı gelişen inançsızlık var. Onların bu büyük umutsuzluğu umudumuzun kaynağıdır. Şehitlerimizin yaşamındaki ya da can feda davranışlarındaki önemli kaynaklardan biri budur. Büyük umutsuzluk içindeki umudu kavradığımızda şehitlerimizin yolunun, önümüzdeki bu yolun ne derecede aydınlık olduğunu görebileceğiz. Onların inandığı şey kitlelerin mevcut haldeki durumları değil, bu durumda içerili olan kurtuluş zorunluluğudur. Bu zorunluluğu bize öğreten ve bundan sonra da öğretecek olan MLM'dir, toplumların tarihidir, proletaryanın koşullarıdır.

JUNDA İLERLEYECEĞİZ

LER OLACAKTIR; BİLİYORUZ!

Şehitlerimiz, bir dava uğruna savaşan ve canını feda eden, insanlığın kurtuluşu davasına inanan, bunun için ne yapılması, nasıl davranılması gerektiğini gösteren yoldaşlarımız, dava arkadaşlarımız, siperdaşlarımızdır. Onların öğrettiği en önemli şey toplumsal düşündürmektir, kitlelerin kahramanlığına güvenmektir. Canlarını ortaya koyduklarında her biri sömür-

yasal soygun ve talan dünyasında yaşamaktansa bu dünyaya karşı ayağa kalkmak ve ayağa kaldırmak için can feda etmek yeğdir.

Kitlelerle ilişkili olmak, onlardan öğrenmek şehitlerimizin can feda davranışına kaynaklık eden büyük umutsuzluğu kavramak için belirleyici önemdedir. Merkezinde işçi sınıfının kötü ve düzelmez yaşam koşulları, derin açmazları olan büyük umutsuzluğun incelenmesi, açığa çıkarılması ve aşılması gerekir. Bunu yoksulluğu derinleşen, elindeki üretme olanaklarını kaybetmekte olan, hatta üretmemeye iteklenen köylülerin yaşamı için de yapmalıyız. Gözlerimizin önünde köylüler üretmemeye iteklenmektedir. Ürettiğini satamayan, olanaklarını kaybeden, gelecek umudunu toprağa gömen milyonlarca köylü çaresizlik içinde sürüklenmektedir. Bu insanların, savruldukları yerlerde büyük umutsuzluğun içinde debelendikleri bir gerçekliktir. İşçi sınıfının

çıkarları ile bu insanların çıkarları aynı yerde birleşmektedir: şehitlerimizin açtığı yolda...

KİTLELERİN HAREKETİNE DAYANAN DEVRİMCI ÇİZGİYLE YÜRÜYELİM

Onları farklı kılan önemli bir özellik de devrime ve onun araçlarına olan bağılılıklarıdır. Geniş kitlelerde olduğunu söylediğimiz büyük umutsuzluğa rağmen devrime ve onun araçlarına bağlı kalmak büyük bir meziyettir. Bunu incelemek, bunu anlamak, bunu öğrenmek her birimizin işi olmalıdır. Nedir bunu olanaklı kılan?

Bunu olanaklı kılan en önemli şey devrim çizgisidir. Bir devrimci çizgiye sahip olmak, bunun doğru olduğunu

bilmek, her şeyin merkezinde bu olmak koşuluyla devrimci eyleme, harekete katılmak kitlelerle kuracağımız devrimci ilişkinin temeldir.

Devrimci çizgi her koşulda bir olgu halinde görülebilir, hissedilebilir olmalıdır; belirsiz, somut yapılara, kurumlara, kişilere, amaçlara, ilkelere dayanmayan, genel söylersek eğer "somutlaşmayan" bir devrimci çizgiden bahsedilemez. Böyle bir çizgiden bahsediliyorsa eğer bilmeliyiz ki havanda su dövülmektedir. Hemen her bakımdan somut olan, dahası teknik ve sayıca çok üstün olan bir düşmana karşı somutlaşmayan bir fikrin başarısı olanaksızdır. Kitlelerin eylemi devrimci fikrin tek gerçekleşme alanıdır. Bunun dışında kalan devrimci fikrin her şeyiyle somut ve güçlü olan düşmanı bırakalım alt etmeyi, sarsması bile olanaksızdır. Devrimci fikrin, dolayısıyla devrimci çizginin somutlaşması bu nedenle onun kaçınılmaz geleceğidir; o somutlaşmak zorundadır ve devrimci ise eğer zaten somutlaşacaktır. Devrimci fikir ancak somutlaşma gücüne, potansiyeline sahipse devrimcidir. Bu yaklaşım bizi devrimci fikrin somutlaştığı yapıya, devrimin biricik merkezine, partiye getirir. Şehitlerimizin devrim için merkez olan bu yapının parçaları olduğunu, kendilerini ancak bu yapıyı merkezlerine alarak gerçekleştirebildiklerini, bu olmadan onların devrime gerçek anlamda hizmet etmiş olamayacaklarını unutmamalıyız. Bu kesindir, bunun aksi düşünülemez. Bu nedenle her eylemimizin, her değerimizin ve doğal olarak şehitlerimizin de merkezinde ihmale gelmez, olmazsa olmaz bu yapı vardır. Her şeye o yön vermelidir; her şey onun merkezde olduğu bir süreç içinde gerçekleşmeli, gelişmeli, inşa edilmelidir. Onun merkezde olmadığı, onun gerçek anlamda önderlik etmediği herhangi bir sürecin ne kadar devrimci görünürse görünsün ne kadar coşku uyandırırsa uyandırsın geleceğin inşasında başarısız olacağını bilmeliyiz. Bu anlayışı

bugün özellikle öne çıkarmalıyız. Şehitlerimizin üzerinde yükseldikleri temel bu olduğunu bilerek, kendimizi aynı temelde geliştirebileceğimizi kavrayarak bu merkeze göre düşünmeli ve davranmalıyız. MLM'nin önderlik etmediği bir sürecin kitle karakter taşıya da devrime hizmet edemeyeceği açık olmalıdır. Elbette bu yapının sağlamlaşacağı, gelişeceği yer güçlü bir kitle hareketidir. Kitle hareketlerinin, partinin sağlamlaşacağı temel olduğunu asla ihmal etmemeliyiz. Bu kitle hareketi partinin güçlü kitle temelidir. Bundan mahrum olduğunda her bakımdan üstün olan güce karşı uzun süreli bir hareket yaratmak olanaksızdır. Günümüzde bunun daha da zorlaştığını kabul etmeliyiz. Bununla beraber biliyor ve görüyoruz ki bütün bir kapitalist sistem kitlelerde derinleşen bir umutsuzluk üretmeye devam etmektedir. Bu devam ettikçe devrimin kitle temelini güçlü olacağı ve daha da güçleneceği kesindir. Temel sorunun bu güçlü temeli parti merkezde olacak biçimde birleştirmektir.

YETMEZLİKLERİ GÖRELİM VE ORADA YOĞUNLAŞALIM

Şehitlerimizin kitle ve savaşla ilişkisindeki temel zayıflığın da partinin yetmezlikleri olduğunu söylemeliyiz. Onların eylemlerinden, yaşamlarından, başarı ve başarısızlıklarından öğreneceğimiz en önemli şeylerden biri de budur. Bu çok temel bir meseledir ve bu meselenin ciddi bir şekilde önemsiz kılındığı bir süreçten geçtiğimizi de düşünürsek buna vereceğimiz emeğin büyük olması gerektiği anlaşılır olacaktır.

Son yıllarda bizim de bünyemizden çıkan belli bir kesimin devrim çizgisinin yerine belirsiz ve her şeye açık "birlikler" önerdiğini, bu türden birliklere yaslanarak kitlelere seslenmeyi tercih ettiğini biliyoruz.

rüsüz ve sınırların olmadığı bir dünyanın bugünden kurulamayacağını biliyordu. Her biri büyük bir kavganın öncüleri olduklarını, sadece yol gösterdiklerini ya da yol açtıklarını, o yolda şehit düşeceklerini biliyordu. Bunun bir inanç olduğu kuşkusuzdur ve bu inanç, her inanışta olduğu gibi hatalar taşıyor olabilirdi. Buna rağmen yola çıktılar. Çünkü hataları aşmanın da yolu eylemektir, konu yol ise eğer o yolda yürümektir. İnanırları şeyin temelde kitlelerin kurtulmak zorunda oldukları bir dünyada, bir toplumsal düzen içinde yaşadıklarıdır. Bu bir inanç değildir işte, bu bir gerçekliktir. İçinde yaşadığımız gerçekliğin kendisidir bu. Mahkûm edildiğimiz bu

Bu tutumun devrimci bir tarz geliştirmesi olanaksızdır; bu kitlelerdeki büyük umutsuzluğun utangaçça paylaşılmasından başka bir şey olamaz. Proletaryanın ideolojisine, bu ideolojiden beslenen genel siyasi hattına ve onun araçlarına dayanmadığımız her durumda kitlelerin büyük umutsuzluğuna kapılmamız kaçınılmazdır. Her düşünce, nihayetinde beslendiği kaynağa döner. Bu eğer devrimci bir kaynak değilse o düşünce devrimci bir rol oynayamaz. MLM'den sapan her düşüncenin kaynağı bu büyük umutsuzluktur. Komünizm fikrini tarihten, proletaryanın kendi hareketinden, sınıf savaşımının bütününden değil de etrafındaki küçük veya orta burjuvazinin türlü akımlarının hareketinde arayan düşünceler, yaklaşımlar, politikalar yenilmeye mahkûmdur. Şehitlerimizin özgünlüğü devrimci çizgiyi kitlelerin genel eğilimlerinde değil, MLM'de, onun ilkelerinde, komünist liderlerin görüşlerinde, incelemelerinde aramaları, bulmaları ve kitlelerin genel eğilimini bununla değiştirme çabalarıdır. Bu çabanın zorlu olması ve uzun süreli bir savaşla ilişkili olması hiç de ürkütücü olmamıştır onlar için. Yukarıda da değindiğimiz gibi onlar kendilerinin yaşayacağı kurtulmuş bir dünya için değil, komünizm için, yaşayamayacaklarını bildikleri bir gelecek için ve büyük bir yol üzerinde yaşamayı benimseyenler oldular. Bunun bir tercih olduğu söylenebilir. Hayır, gerçekte bu bir tercihten fazlasıdır. Aslında bu zorunluluğun kavranması ve hayata geçirilmesidir. Onlar kitlelerin buna zorunlu olduğunu, yaşadığımız dünyanın kitleler tarafından değiştirilmek zorunda olduğunu kavrayarak, bu doğrultuda hareket ettiler. O

halde onlardan öğrenmek dediğimiz şey aynı zamanda kitlelerin zorunlu oldukları eyleme göre düşünmek ve buna uygun davranmaktır.

SAVAŞ İÇİNDE SAĞLAMLAŞACAĞIZ

Şehitlerimizi anarken onları bir savaşta kaybettiğimiz asla unutulmamalıdır. Onları büyük öncüler, yolu açan ve yolu gösteren büyük öncüler haline getiren şeyin bir savaş olduğu gerçeği kitlelerin zorunlu oldukları eylemin içeriği bakımından büyük önemdedir. Bu bizim için hiçbir koşulda ihmal edilemezdir. Öğretimizin temel görüşlerinden biri "ordusu olmayan halkın hiçbir şeyi olamayacağı"dır. Son çeyrek yüzyılda özellikle tanık olduğumuz halk ayaklanmalarını bize bunun tam olarak doğru olduğunu ispatlıyor. Çeşitli ülkelerde halklar defalarca ayaklandılar, yaşam koşullarına baş kaldırdılar, kendilerini yönetenleri başlarından atmak, ülkelerinden kovmak istediler. Bunların dışarıdan yapılan kışkırtmalarla meydana geldiği söylendi, belli başlı güçler bu ayaklanmaların kaynağı olarak tartışıldı vs. Fakat hiçbir iddia ve hatta kışkırtma gerçekliği kitlelerini isyanlarındaki haklılığı ortadan kaldırmaz. İbrahim yoldaşın Şeyh Sait İsyanı için yaptığı belirlemenin içeriğini hatırlayalım; o ezilen bir ulusun haklı isyanını bir kışkırtma sonucunda gerçekleşse de haklı olacağını söylemiştir... Eğer bir yerde kitlelerin devrimci isyanı varsa orada kitlelerin kurtulma isteği de vardır. Bu isteğin de kaynağı tartışmasız yönetilme biçimleridir. Elbette kitlelerin ayaklanmasından çıkarılan gerici, emperyalist güçler olabilir ve birçok ayaklanmada bu güçlerin parmağı olduğu reddedilemez. Ancak bu, kitlelerin isyanındaki

devrimci öğeleri, haklılıkları inkâra yol açmamalıdır. Sonuçta sözünü ettiğimiz dönemde haklı nedenlere dayanarak isyan eden halklar aldatıldılar, isyanlarını sonuçlandıramadılar. Bu deneyimler bizim için "ordusu olmayan halk" konusunda temel bir uyarı niteliğindedir. Şehitlerimizin savaşta, bir ordulaşma sürecinde canlarını feda etmiş olmaları bu nedenle belirleyici derecede önemli bir konudur. Kavgamızda bizi güçlendirecek, sağlamlaştıracak şey pratiktir ve bu da nihayetinde savaştır. Biliyoruz ki sadece savaşan bir güç kitlelerden bir ordu inşa edebilecektir. Son çeyrek yüzyılda tanık olduğumuz isyanlardaki, ayaklanmalardaki aldanmaların, yenilgilerin, başlangıçtan daha geri noktalara düşmelerin nedeni bu isyanların bir savaşa göre gelişmemeleri, bir savaş içinde örgütlenmemeleridir. Hatta halihazırda gelişmeyen, sağlam bir yapı halinde örgütlenemeyen devrimci hareketlerin de temel zaafı bir savaş içinde olmamalarıdır. Savaş halkların çelikleşeceği yegâne yerdir. Ancak orada egemen gerici güçleri, proletarya bakımından söylersek burjuvaziyi alt edebileceklerini kavrayabileceklerdir. Böyle bir şeyin olmadığı yerde sağlamlaşan bir kitleden, yenme ve yönetme bilinci geliştiren bir kitleden söz edemeyiz. Savaşa göre şekillenmek şehitlerimizin öncü rolünde temel bir özellik olmuştur.

ONLARI KAVGAMIZIN HER ANINDA ANMALIYIZ Kİ YENİLEBİLELİM

Şehitlerimizi onların yolunda olduğumuzu, adımladıkları yolun büyüyeceğine, yürüneceğine inandığımızı göstererek anabiliriz. Bu yolda bilinçle ve sabırla yürümeliyiz. Onların bağlı olduğu kurtuluş yolu kitlelerin zorunlu olduğu yoldur ve bu yol yürümekte olduğumuz yoldur. Temel özellikler olarak ifade ettiğimiz kavrayışlar taşıdığımız zaafaların, eksikliklerin karşıtıdır. Unutmamalıyız ki iki çizgi mücadelesi dediğimiz şey bütünde ve her birimizde mevcut olan komünist çizgi ile toplumda egemen olan çizginin bizdeki yansımalarının savaşımıdır. Halkla kurduğumuz ilişkide bu savaşım her an verilmektedir. Şehitlerimizin yolu ile kurduğumuz ilişkide bu savaşım her an gerçekleşmektedir. Devrimle, devrimin araçlarıyla kurduğumuz ilişki her an bu savaşım ile şekillenmektedir. Bu savaşımı, iki çizgi arasındaki bu mücadeleyi kim yönlendirmektedir? Bu soruyu her zaman sormalıyız. Bu soruya yanıtlar aradığımızda özeleştirici de başlaya-

caktır. Geri, zayıf, bireyci yanlarımızı ortadan kaldırmak için bu mücadele gerçekleştirilmelidir. Doğru şekillenmenin yegâne yolu budur. Halkın değerlerini korumak, halkı kendinden bile korumak komünistlerin, devrimcilerin en bilindik ve gururla övündükleri bir özelliği iken bugün bu özelliğin kaybolduğu görülmektedir, bu büyük ilke yer yer ihmal edilmektedir. Şehitlerimizin anısı önünde bu çok geri bir tutum değil midir? Savaşmaktan, ileri atılmaktan, tehlikeleri göze almaktan çekinen bir devrimci, bir komünist asla görevlerini layıkıyla yerine getiremez. Kurduğumuz ilişkilerin niteliği bu özellikleri taşıyorsa iki çizgi mücadelesinde burjuvaziye kaybediyoruz demektir. Buna tahammül etmemiz savaşı kaybetmekle eş anlamıdır. İki çizgi mücadelesinin durağan, ertelenebilir, kısa süreli bir mücadele olmadığını, şehitlerimizin hatalarında da bu mücadeledeki başarısızlıkların olduğunu bilmeliyiz. Onları anarken öğreneceklerimizin içinde bu hatalar da olmalıdır.

Önümüzdeki yol şehitlerimizin yoludur. Onları bu yolda yürüyerek, bu yolu büyüterek anıyoruz. Onların yaşamından, can feda davranışlarından öğreneceğimiz çok şey bulunmaktadır. Onları okumak, onlar için yapılan türkülerini söylemek, onlar hakkında konuşmak, tanıyanlardan onları dinlemek ve hizmetinde olduğumuz devrimin ve devrimin araçlarının görevlerini titizlikle yerine getirmek onlardan öğrenmektir. İçinde olduğumuz her pratik de bunun sınındığı pratiktir.

Komünistlerin görevinin kitlelerin kaçınılmaz kurtuluş çığlıklarına, eğilimlerine önderlik etmek olduğunu ve şehitlerimizin bu göreve soyunduklarını, bu görevi yerine getirirken ölümsüzleştiklerini bilmeliyiz. Önümüze korku duvarları konmaktadır ve tabii ki konacaktır. Yolumuzun çok zorlu olduğu ve daha da zorlaşacağı söylenmekte dolayısıyla aşılabilir engellerle dolduğu söylenmektedir ve tabii söylenecektir. Bizim sözümüz her durumda şudur: "Komünist olarak biz hiçbir şeyden korkmayız. Dahası, Parti, ölüme meydan okumak ve canımızı parmaklarımızın ucunda taşımak üzere bizleri çelikleştirmiştir, ki devrim bizden canımızı talep ettiği an derhal verebilelim." (Başkan Gonzalo, "Başkan Gonzalo Konuşuyor"dan) Böyle bir partinin bütünlüklü inşası için mücadeleye şehitlerimiz gibi atılalım ve kavgaya can feda sarılalım...

Onlardan bahsettiğimiz, onları andığımız her anda aynı temel özelliği konuşuyor, değerlendiriyor ve onlardan bunları öğreniyoruz demektir.

TAHLİLCİ OL, HEDEF BELİRLE, PARÇADAN DEĞİL BÜTÜNDEN BAK!

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

Devrimci çalışmamızın sonuçları yeterince güçlü değil; “günün sonunda” karşımıza dikilen bu gerçeğin nedenleri zaman zaman “Kavga Okulu”muzda tartışılmakta, bir kavrayış oluşturulmaya çalışılmaktadır. Halkımız refah içerisinde ve özgürlük ortamında yaşamıyor; bu koşullar devam ettikçe geleceğinin olmadığını gören, bilen bir halk gerçekliği mevcut ve faaliyetimizde verim yetersizliği bu halk gerçekliğine rağmen yaşanmaktadır. Böyle bir tabloyla karşılaştığımızda neşteri dışımıza, yani objektif gerçekliğe değil, çalışmalarımızı hangi bilinç ve tarzla yürüttüğümüze vurmamız gerekir.

Bir komünist partisi, kitleler içerisinde, kendi ideolojisini hayata geçirmek ve başarıya ulaştırmak için çalışır. Bunun ilk koşulu ayağını bastığı topraklarda devlet iktidarını parçalamak, egemen sınıfları ortadan kaldırmaktır. Kitlelerin gücünü örgütlemesi, kitlelerin kendiliğinden mücadelesini örgütlü bir savaşa doğru taşıması bunun gereği ve zorunluluğudur. Bu yüzden komünist partisi açısından gelişip güçlenmek, sahip olduğu ideolojiyi hayata geçirmektir. Bu yolda karşımıza çıkan, çıkacak olan engelleri biliyoruz, açıktır ki işimiz hiç de kolay değil. Sınıflar mücadelesinin ve onun bir parçası olan proleter dünya devrim mücadelesinin engin deneyimleri, bizim yol göstericimizdir. Komünist partisi ve onun Bolşevik parti biçimine doğru evrilmesi bu sürecin ve deneyimlerin ürünüdür, dolayısıyla arkamızda zengin bir tarih ve devraldığımız büyük bir miras bulunuyor. Kendi deneyimlerimiz, bu tarih ve miras prizmasından bakmayı bilir, öğrenirsek güçsüzlüğümüzü güce, verimsizliği verime dönüştürebiliriz.

Devrimci kitle çalışması ve parti örgütlenmesinde aldığımız mesafenin sınırlı olmasında, gözü kapalı bir ça-

alışma tarzına sahip olmamızın payı büyüktür. Kitle çalışması bütünüyle insan odaklı bir çalışmadır; bu insanların nerede ve nasıl yaşadıkları, geçimlerini nasıl karşıladıkları, etnik ve inançsal kimlikleri, siyasal durumları, yaşadıkları bölge ile merkezi ve yerel idarecilerle ilişkileri vb. çalışmalarını yapmamak, genel söylem ve genel-geçer tarzla yetinmektir gözü kapalı çalışma. Bu tarz bir çalışma kısır, verimsiz sonuçlar üretir. Kitle çalışmasında başarı esnek ve yaratıcı bir çalışmayla doğrudan ilişkidir. Üzerinde çalıştığımız malzemeyi gereğince tanımaz, özelliklerini bilmezsek, iyi ve etkili eserler üretmez, yaratıcı dehanın açığa çıkmasını baskılarız. Mao Zedung gözü kapalı hareket etme alışkanlığından kurtulmak için, “düşünmek, tahlil yöntemini öğrenmek ve tahlil etme alışkanlığını kazanmak” gerektiğini söyler. Çalışmalarımız bu yöntem ve alışkanlıklarla birlikte yürürse eğer, bugün olduğu gibi tek tek kişiler ve yakın çevreyle sınırlanmaz, kitleleri hedefler, geniş kesimlere doğru bir faaliyet yürütürüz. Faaliyet ve faaliyet alanları hakkında bilgisiz olma durumundan çıkıp, incelemeye dayalı bilgilerle birlikte araç ve yöntemler bakımından çoklu bir çalışmaya başlamalıyız. Böyle bir çalışma bizi tek yanlılıktan, darlıktan çıkarmaya da imkân sunacaktır.

İncelemeyle, tahlille beslenmiş, desteklenmiş bir devrimci çalışma hedefler koyma, her hedefi bir üst hedefle aşma tarzıyla birlikte uygulanmalıdır. Çalıştığımız kitle örgütlerinin aktifleşmesi, kitesine ve yeni kitlelere erişmesi bir hedef olabilir; böyle bir

hedefin gerçekleşmesi için planlamalar yapmak, eldeki güç ve yedeklerle süreci tartışmak, asgari bir yol haritası belirlemek, bunu daha geniş kitleye taşımak vs. bundan sonrası sistemli ve süreklilik kazanmış bir çalışmadır. Böyle bir çalışma kitlelerle ilişkimizi geliştirecek, kitle içerisinde öne çıkan, ileri olanları tanımamızı sağlayacak, kitlelerin eğitimi hareket içerisinde gerçekleşecektir. Parti komitelerinin olmadığı durumda komite kurmak, eğer varsa geliştirmek de bir hedef olabilir. Gazete dağıtımının sistematik olarak artırılması, okumasının sağlanması, yazı-fotoğraf katkılarıyla gazetenin beslenmesi vb. hedefler de konulabilir. Böylece on binlerce, yüz binlerce insanın yaşadığı yerlerde belli sayıyı geçmeyen, geçemeyen gazete dağıtımını değiştirebiliriz. Hedefler partinin belirlemiş olduğu hedeflerin alanlarımıza uyar-

gelişimiyle birlikte gören militanlar talep eder. Bu önderlik bilinciyle donanmak, sınıf mücadelesi içerisinde bu bilinçle konumlanmaktır.

Yoldaşlarımız bir semtte ya da fabrikada veya okulda faaliyet yürütüyor, partiyi örgütlemeye çalışıyorlar, fakat ne çelişki ve mücadele ne de parti ve partinin sorunları ilgili semt-fabrika veya okulla sınırlı. Yoldaşlarımız sınıf mücadelesinin denizine kendini olanca hızıyla atmaya açık ve buna hazırken öğrenmiş olduğu devrimcilik ve tarz nedeniyle sınırları neredeyse belli bir devrimcilikle devinmektedirler. Bu, sınırlı devrimcilik, kendisine verilen görevden, kendisinin de bulunduğu alandan ve nihayet kendisinin de yer aldığı komiteden çıkamayan, onun ötesini görmeyen, bir tarzdan mustariptir. Bu tarz parçacı olduğu için, bütünü ve bütünün

Sınıflar mücadelesinin ve onun bir parçası olan proleter dünya devrim mücadelesinin engin deneyimleri, bizim yol göstericimizdir.

lanması olacağı gibi, her alan kendi gerçekliğini aşma doğrultusunda zorlayan hedeflerde koyabilir.

Her hedef de parti örgütümüzü güçlendirme, geliştirme amacı olmalı, dolayısıyla teorik, siyasal, örgütsel ve pratik olarak daha nitelikli bir parti anlayışıyla hareket edilmelidir. Sorunu böyle koyduğumuzda hedef belirlemenin kendimizle, yer aldığımız komiteyle ve bütün bir partiyle ilişkisi anlaşılır olur. İçtenlik, cesaret, görev alma istek ve kararlılığı, devrimci coşku yoldaşlarımızda görülen ortak değerlerdir. Bunlar önemli olmasına önemli ama yüksek nitelikli bir devrimcilik için daha başka özelliklerle birleşmesi gerekir. Kendini herhangi bir faaliyet alanında yani bir parçada verilen işi yapmak, disipline uymak, pratiklere katılmak biçiminde konumlandırmak, iyi bilinmelidir ki eksiktir, yetersizdir. Parti böylesi edilgen bir konumlanışı değil, öne çıkan, daha ileri görev ve sorumluluklara doğru atılan militanlar talep eder. Parti inisiyatif geliştiren, yer aldığı komiteyi çalıştıran, yoldaşlarının önünü açan, kendi gelişimini yoldaşlarının

sorunlarını görmez, böylece gelişme dinamiklerini köreltmemiş, içsel çelişkinin gelişmeye açık kutbunu bastırmış olur. Yoldaşlarımız elbette bunu hak etmiyor, buna mecbur değil. Teoriyi, partimizin genel siyasi çizgisini kavramak, geliştirilen politika ve taktikleri incelemek, partinin sorunlarına kafa yormak parçadan çıkmak ve bütün üzerinden sorunlara bakmak için gerekli adımdır.

Partinin belirlediği hedefler, politika ve taktikler parti bütünü için geçerlidir; bütün parti belirlenen hedefler yönünde yürümek, belirlenen politikaları hayata geçirmekle yükümlüdür. Her parça, her parçadaki yoldaş belirlenen hedefleri, politikayı parçaya uyarlamalı ve özgün biçimiyle uygulamalı ki parçayla değil, kalbi bütünle atmış olsun. Burada bütünle nasıl buluşulur değil, bilinen, süregelen rutinin nasıl devam ettirileceği sorunaştırıldığı ölçüde bir kopma, yabancılaşmaya başlar. Bu dönüşümü kırıp, güçlü, yüksek bir devrimciliğin önünü açalım.

KADINLARIN KURTULUŞU İÇİN; "DEVRİMCİ TEORİYLE SİLAHLANMIŞ PROFESYONEL DEVRİMCİLER ÖRGÜTÜ"

"Bütünlüklü düşünmek", "çok yönlü bakabilmek", "derinlemesine incelemek", "meselenin özünü kavramak" denebilir ki son süreçte bütün tartışmalarımıza damgasını vuran temel kavramlarımız olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu durum doğaldır, çünkü devrimin sorunlarına yoğunlaştıkça ve kendi misyonumuza yöneldikçe, devrimi yapmak için neye ihtiyacımız olduğunu sorgulamaya başladıkça, kendimizi incelemeye başlıyoruz demektir. Bu inceleme içerisinde muhakkak ki karşımıza çok çeşitli sorunlar ve çelişkiler çıkıyordu. Bu nedendir ki, inceleme yöntemimizin niteliği de yani derinliği de tartışma konusu edilecektir. Her tartışma bizi olguların içeriğine, özüne, bütününe, derinliğine götürecek işaretler taşıyacaktır. Bu durum çok yönlü çelişkilerimizi açığa çıkarırken bu denli karmaşık ve çeşitli sorunların olduğu yerde meselenin özüne yoğunlaşma ihtiyacı da kendini daha belirgin şekilde hissettiriyor olacaktır. Canlı tartışmalarımıza olanak sunan koşullar içerisinde ana yönü doğru tespit etmemiz gerekliliği açığa çıktıkça yukarıda ifade ettiğimiz kavramlarda gündemimize oturacaktır. Bu süreçte dediğimiz her yerde döneme damgasını vuran politik perspektifimiz, en yakın hedeflerimize kilitlenmiş tartışmaları berraklaştıracaktır.

Bugün, yüz elli yıl önce tartışılmış, sonuçlandırılmış, bilimsel olarak açıklanmış ve ispatlanmış konuları tartışıyor olabiliriz. Ancak bilimsel bilgiyi uygulamaya başladıkça yeniye ve daha ileriye de tartışma kapılarını açmış olacağımızı unutmamalıyız. Berraklık içinde sürecimize baktığımızda en açık haliyle ifade etmeliyiz ki biz sınıfsız, sınırsız ve sömürsüz bir dünya istiyoruz. Bu isteğimiz doğrultusunda Türkiye topraklarında Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirmek zorunda olduğumuz tespitini yapıyoruz. Bu amaçla yüce komünizm idealine sıkı sıkıya bağlı, devrimimizin sorunlarını ve ihtiyaçlarını tartışıyoruz. Bu kapsamda karşımıza çıkan temel olguyu devrimi gerçekleştirecek öncü kurmayımızın devrimci teoriyle silahlanmış profesyoneller örgütüne dönüşmesi gerektiği savunuyoruz ve bugün bu duruma uzaklığımızdan

yakınmıyor, bunu örgütlenme görevlerimizi tanımlıyoruz. Bu süreci "devrimci teoriyle silahlanmış profesyonel devrimciler örgütü"nü sağlamlaştırılması ve inşası süreci olarak tanımlamak yanlış olmayacaktır.

Peki, "kadınların kurtuluşu sorunu"-

nu, cinsiyet eşitsizliğini bu kapsamda nasıl ele almalıyız. Şimdi biz kadınların gerçek özgürlüğü ve tam hak eşitliği için ihtiyaçlarına yoğunlaşmış bir tartışmaya yöneleceğiz. Kadınların ihtiyacına baktığımızda karşımıza devrime duyulan ihtiyaç ve bunu yapmak için KP'nin gerekliliği hemen görülecektir. Milyonlarca işçi ve emekçi kadın cinsiyet eşitsizliğinin bir yansıması olarak ezilirken, sömürülürken, emekleri, bedenleri, kimlikleri erkek egemen toplum tarafından saldırıya uğrarken, kadın kitlelerinin bu duruma son verme istekleri kendi içinde

zaten bir isyanı barındırıyorken ancak bu isyanın örgütsüzlüğünden yakınma hakkımızın olmadığı gerçeğine varmak zor değildir. Fakat bu isyanın bilinçli bir harekete dönüşmesinde rolümüz kadınların KP'ye olan ihtiyacını tanımlamakla kalmamalı milyonlarca işçi ve emekçinin komünizm

baktığımızda karşımıza KP ve KP'ye önderlik yani devrime önderlik sorunsalı çıkmaktadır. KP'ye hâkim olan önderlik anlayışı incelendiğinde ise bizi kendiliğindencilik kavramı karşılamaktadır. Kendiliğindencilik kelimesinin gerçek, basit anlamında stratejiye bağlı sistemli politika üretmekten ve uygulamaktan uzaklık, kitlenin kendinde var olan hareketiyle sınırlı kalma hâli olarak tanımlanabilir. Yani devrimci teoriyle silahlanmış bir profesyoneller örgütü olamama halinin her biçimi bu kavram içinde anlamını bulabilir. Kadınların komünist çizgide örgütlenememesi, Halk Savaşı'nın geliştirilememesi, kitlelerinin sorunları etrafında örgütlenememesi, Kızıl Siyasi İktidarlar'ın kurulmasına önderlik edilememesi tamamında kendiliğindencilik yani akışa yön veren komünist bir çizginin değil akıntıya kapılan her harekette kendiliğindencilik, kendiliğindenci önderlik anlayışı vardır. Lenin bu durumu amatörlik olarak nitelendirmiştir ve amatörlikle bir devrimin başarılamayacağını eklemiştir. Bu sebeple büyük ustalarımız, sınıf devrimcilerinin ilk görevini her koşulda komünist partinin örgütlenmesi olarak koymuştur. Kendiliğindencilğe asıl darbe her zaman komünist ilkeler ile yolunu çizmiş bu ilkelerden taviz vermeyen KP ile başarılmıştır. Sınıf savaşımının her aşamasında sistemli politika üretmememe ve sistemli şekilde uygulamama hallerimizin tamamında kendiliğindencilik gözlemlenebilir demiştik. Devrimci

davasına örgütlenmesi görevi başarılmalıdır. Bu açıdan KP'yi ve KP'nin niteliğini inceleyecek, önderlik anlayışımızdan kadro politikamıza, kitle çizgimizden Halk Savaşı'nın sorunlarına bir dizi temel sorumluluklarımızı yerine getirerek ve zaferimiz için öncelikli görevlerimize kilitlenerek ilerleyeceğiz.

DEVRİMİN SORUNLARINI BÜTÜNLÜKLÜ KAVRAYALIM, ÇÖZELİM!

Öncelikli sorumluluklarımızı ortaya koyarken karşımıza Türkiye'de devrimin somut ve güncel sorunlarına

mücadelenin her alanında, her bir olguda bu duruma bağlı olarak gelişim göstermektedir. Tüm konular bu tablonun bir parçası olarak bir görünüm kazanmaktadır. Kadınların kurtuluşu sorunu da böyledir. Doğal olarak, cinsiyet eşitsizliğinin ortadan kalkması, kadınların erkeklerle tam hak eşitliğinin sağlanması sorunu da ancak bir bütünün parçası olarak kavrandığında kendiliğindencilikten payını almaktadır. Clara Zetkin yoldaş şöyle diyordu; "Lenin, her zaman küçük ve en küçük şeyde, büyüğü, bütünü gören ve onu bütünle bağlantısı içinde vazgeçilmez, değerli bir şey olarak

yücelten derin bir anlayışı benimsemişti.” Oysa “bizim dünyamızda” en küçük şeylerin bütünün bir parçası olarak değil de bütünün dışında, hatta bütüne rağmen varlığı tartışma konusu edilmeye devam ediyor. İçimizden ve dışımızdan her türlü burjuva fikir olguyu bütünden kopartarak yürüttüğü tartışmalarla kendini ispatlamaya, fikirlerini temellendirmeye çalışıyor. Kadınların kurtuluşunu işçi sınıfının kurtuluşundan koparan sınıfın içinde kadınla erkeğin ortak bir kurtuluşu olamayacağı fikrine dayanan birçok anlayış propaganda edilir hale geliyor. Bizim de bu anlayışlardan kurtulamadığımız ise bir gerçek. “Neden kurtulamadığımız, nasıl kurtulacağımız?” ise can alıcı noktalardır.

Burada bütünlüğü iki yönlü bozan biçime dair bir değerlendirme yapacak olursak karşımızda kadınlar ve erkekler olarak sınıf bilinçli olmayı bozan anlayışlara değinmek faydalı olacaktır. Birinci biçimi, işçi ve emekçilerin cinsiyet kimliklerini de içine alacak şekilde bir sınıfın parçası olduğunu unutma ya da bilinçli olarak saptırma hali sınıfın bütünlüğünü bozan içeriktir. İkinci biçimi ise bütün mücadelelerin ancak ve ancak sınıf mücadelesi ekseninde başarılabileceğidir. Bu durum bir çelişkinin başka bir çelişkiyle ilişkisi içinde çözümlenmemesi şeklinde ifade edilebilir. Birincisinde, sınıf kadınlar ve erkekler ve elbette başka kültürel aidiyetlerine göre ayrıştırılmaktadır. İkincisinde ise yine sınıf perspektifinden uzaklaştırılarak diğer olgulara bağlı olarak ayrıştırılmaktadır. Her iki durumda da bütünlük bozulmaktadır. Yine çelişkileri bütünlüklü kavramak noktasında karşımıza çıkan alancılık, bölümcülük, bölgecilik gibi durumlarda bu temel olgulardan gidasını almakta görevler bu kıskacın içinde karşı karşıya gelebilmektedir. “Kadınlar” cinsiyet eşitsizliği sorunlarının yeteri kadar önemsenmediğinden yakınırken, “erkekler” sınıfın bütün sorunlarıyla ilgilenilmediği eleştirilerini yapabilmektedir. Bu durum komünist partiler içinde ve toplum içinde olarak iki ayrı bölüme ayrılarak incelendiğinde karşımıza çarpık birçok anlayış çıkmaktadır. Tartışmalarımız tam da bahsini ettiğimiz bu komünist olmayan anlayışlara bütünlüklü müdahaleye olanak sunacaktır. İşçi sınıfını cinsiyet kimliklerine göre ayrıştırarak ele alan anlayışların yansımaları çok çeşitlidir, bu çeşitlilik saflarımızda da aynı genişlik de olmasa da vardır. Örneğin; kadınların kadın işleriyle uğraşması gerektiği anlayışı saflarımızda vardır. Komünist kadınların daha çok KP içe-

risinde olmak üzere cinsiyet eşitsizliği konularıyla ilgilenmeleri gerekliliğine olan yaklaşım kadınların bulunduğu alanlarda devrimin diğer sorunlarının konu edilmemesinden dahi yansımaları bulabilmektedir. Yine kadınların bu duruma uyumlu pratikleri bütünlüğü bozan olgular olarak karşımıza çıkmaktadır. Ancak biz burada meselenin özüne indiğimizde kadınlar cinsiyet eşitsizliği ile ilgilenen anlayışının gelişmesine olanak sunan zemini bizim yarattığımızı görebiliriz. Diğer yanda erkeklerin durumu incelendiğinde başka bir alancılık, bölümcülük, bölgecilik olarak kavramlaştırılabilecek olan ve yine KP içerisindeki olguları bütünlüklü kavramaktan uzaklaşan yaklaşım karşımıza çıkabilmektedir. Şunda sınıf bilinçli devrimci proletaryanın cinsiyet kimliğine göre düşündüğü, uyguladığı, sorguladığı, çözümlendiği her yerde komünist bilincin tahrifi vardır demek yanlış olmayacaktır. Çünkü devrimci proletarya cinsiyet ya da ait olduğu herhangi bir kimliğe göre değil komünist bir bilinçle sorgulamalı, anlamalı, çözümlenmeli ve uygulamalıdır. Burada bilincin kendiliğindenliği sorunu karşımıza çıkmaktadır. Kendiliğinden bilince karşı komünist bilinç kendisi için bilinci koymaktır. Bu bilincin arızalı hale getirilmesine/gelmesine izin verilmemelidir.

Komünist bilinç, sınıfsızdır, cinsiyetsizdir, ulussuzdur daha doğru ifade edecek olursak, olmak zorundadır. Bütün bu kimliklere dayalı bakış açıları ya da değerlendirmeler en nihayetinde burjuva bir anlayışa tekabül etmekte olduğuna işaret etmektedir. Yine mükemmeli aramadığımızı KP'nin canlı bir yapı olarak sınıflı toplumların çelişkilerini barındırdığını söyleyelim ancak dikkat çekmek istediğimiz konu bütünlüğün bozulmasında birinci yönün cinsiyet kimliğine dayalı düşünme ve yaşama gerçekliği oluştururken, diğer yönünü cinsiyete dayalı olguların varlığına dayanarak örgütlenme anlayışı benimsemek oluşturmaktadır. Cinsiyet eşitsizliği bir olgudur. Ancak bu olgu bir neden değil sonuçtur. Değiştirmek istediğimiz şeydir. Dayandığı tüm temeller yerle bir edilmelidir ki yeşerebileceği toprak bulamasın. Bu toprak sınıflı toplumun kendisi olduğuna göre KP'ye cinsiyet eşitsizliğinin ürettiği toprak muamelesi yapılmamalıdır. KP'ye ille de bir toprak muamelesi yaparsak bu toprak tüm eşitsizliklerin ortadan kaldırıldığı bir dünyanın yeşereceği toprak olacaktır.

İNSANLIĞIN KURTULUŞU İÇİN KADINLARI KOMÜNİST BİLİNÇLE ÖRGÜTLEYELİM!

İşçi sınıfının tarihsel deneyimleri kadınların gerçek kurtuluşu konusunda paha biçilemez deneyimleri barındırmakla birlikte bütün bu deneyimimizin güncel görevlerimiz kapsamında bir derse dönüşmesinde çok yönlü eksikliklerimizin olduğu açıktır. “Komünizm, kadınları, ancak milyonlarca kadının gönülden gelen istemlerini ve yaratıcı güçlerini erkek kardeşlerinin istemleri ve gücüyle sıkı sıkıya birleştirerek, hep birlikte, inançla ‘bunu başaracağız!’ diye çığlıklandıkları zaman kurtarabilir.” (Clara Zetkin, Kadın ve Aile, s. 13) başka türlü bir kurtuluş mümkün olmayacaktır. Hangi cinsten olursa olsun işçi sınıfına kavratılması zorunlu olan şey budur. Uzun bir zaman dilimine yayıldığını kabul etmek zorunda olduğumuz cinsiyet eşitsizliği sorunu sistematik olarak ilerleyişini sürdürürken açığa çıkan her yeni olguda sınıf kardeşleri olarak kabul edeceğimiz işçi ve emekçi, kadın ve erkeklerin mücadelelerinin birleşerek değil ayrı ayrı biçimlendirilmeye, çalışıldığını görmek mümkün. Denebilir ki kadına yönelen her saldırıda sınıf kardeşlerine karşı mücadele içerisinde girmesi gerekliliği vurgusu daha da belirgin şekilde ön plana çıkmaya başlamış durumdadır. Kadınların sınıf kardeşleriyle birlikte ortak düşmana karşı savaşımı bu “kadın bakış açısı” kavramlarıyla doldurulan yaklaşımlarla sınıfaşlarına yönelen bir mücadeleye doğru sürüklenmeye çalışılmaktadır. Yine aynı şekilde erkeklerin yöneldiği saldırı alanı da kadınların bedeni, kimliği emeği olmaya devam etmektedir. Değiştirmek zorunda olduğumuz ve değişim süreci ağır bedellerle dolu uzun bir zamana yayılacak olan kapsamlı tarihsel ve toplumsal bir çelişkidir bahsini ettiğimiz. Bu durum hem kadın hem de erkek açısından sorunlu bir tabloyu açığa çıkarmakta bütünde kadın ve erkek sınıf devrimcilerinin zihni cinsiyet olguları ile zehirliken “mideleri” yıkanmaya çalışılmaktadır. Sömürüye dayalı bu dünyaya kadın ya da erkek olarak doğmak ya da herhangi bir cinsiyet yönelimi ile doğmak özde bir farklılık barındırmamaktadır. Cinsiyet eşitsizliğini yaratan cinsel farklılıklarımız değil bir fiil toplumsal yapının kendisidir. Bu en temel konumuz olmak zorundadır, toplumsal yapı değiştirilmeksizin eşitsizliklerin ortadan kalması ya da çelişkilerin çözülmesi mümkün olmayacaktır. Öncelikle kadın ve erkek olarak doğmanın her iki yönden de biz de nasıl karşılandığını incelemek faydalı olacaktır. Öncelikle kadınların yaşamda ve mücadelede cinsiyet kimliklerinin bir engel oluşturduğunu mücadeleye atılırken de-

zavantajlı başladıklarını belirtmekte fayda var. Ancak devrimcilerin daha doğru ifadeyle komünistlerin ilgilenmediği tek başına kadınların engellenen durumları değildir. Nasıl ki kadın cinsiyet kimliği ile dünyaya gelmek komünist bilincin gelişmesinde yararlı bir tabloyu ifade ediyorsa; erkek olarak dünyaya gelmekte yararlı, engelli bir durumu ifade etmektedir. Toplumsal olarak geleneksel kadınlık rolleri nasıl ki kadının komünist bilincinde bir ziyan oluşturuyorsa ve devrimci saflarda daha çok kadının bu ziyan gerçekliğine gözünü dikiyorsa aynı biçimde toplumsal, geleneksel erkeklik olguları da benzer ziyan bir durumu beraberinde getirmektedir. Komünist mücadele içerisinde toplumsal geleneksel cinsiyet rolleri nasıl ki bir sorunsal komünist bilincin gelişmesinin önünde bir hendeği, bileklerimizdeki bir zinciri ifade ediyorsa bu zincir sadece kadının boynundaki bir olgu olarak kabul edilemez. Erkeğinde boynundaki zincir de komünist bilincin gelişmesinde en büyük engellerden biri olarak görülmek zorundadır. Kadın ya da erkek olma, toplumda ve mücadelede avantajlı ve dezavantajlı durumlar elbette yaratmaktadır ancak bu avantaj ve dezavantajların komünist saflarda sürdürülmesini kabul etmek komünizme vurulan başka bir zincir olarak görülmek zorundadır. Çünkü komünizmde buna yer bırakılmamalıdır, zaten buna yer yoktur. Bu olgular yakındığımız, çekindiğimiz, kilitlendiğimiz olgular olmayacaktır.

Sonuç olarak; sınıfın gerçek kurtuluşu Türkiye topraklarında Demokratik Halk Devrimi'nin zaferine, acil görevlerimizin başarıyla yerine getirilmesine bağlıdır. Bu görevlerin temelini “demir iskelenin” oluşturulması ve sağlamlaştırılması oluşturmaktadır. Bu olgulardan kopuk bir kadın çalışması ya da kadın kitlelerinin devrime seferber edilmesi mümkün olmayacaktır. O halde komünist iddiaya sahip tüm yoldaşlar acil görevlerimize sıkı sıkıya asılmalıdır. Devrimci teoriyle silahlanmış devrimciler örgütünün yaratılması görevi üzerinden bin yıl da geçse başarılmadığı sürece devrim kazanılamayacak, kadınlar ya da işçi sınıfı kurtulmayacaktır. Anın görevi bu sorumluluğu yerine getirmek, anın sorumluları ise bugünün proleter devrimcileridir. Bunu başarabilecek cevher uzakta değildir. Görevini bütünlüklü kavraya her komünist aday bu tarihsel anda ileriye atılmalı gerekeni yapmalıdır. Kadın ya da erkek, Türkiye devriminin geleceği çeliktan yağruluyor.

HKP (MAOİST) MERKEZ KOMİTE ÜYESİ YOLDAŞ ABHAY İLE RÖPORTAJ - IV

(...)

Genellikle, tarım işçileri de dahil olmak üzere, topraksız köylülerin kendilerine ait toprakları ve tarım aletleri yoktur. Emek güçlerini ya tamamen ya da esas olarak satarak yaşarlar. Topraksız ve yoksul köylüler, temelde geri kastlardan, kabilelerden ve Dalitlerden geldikleri için yalnızca ekonomik sömürüyle değil, aynı zamanda sosyal baskıyla da karşı karşıyadır. Yoksul köylülerin çoğu, sözde toprak sahibidir veya küçük toprak parçaları olarak toprağı kiralar. Benzer şekilde bazılarının tarım aletleri yetersizdir. Toprak kirası ve faiz ödemelerin yanı sıra, kendi emek güçlerini satarlar ve dolayısıyla tüm bu biçimlerde sömürülürler.

Onlar kırsal nüfusun %65-70'ini oluşturuyorlar. Hint toplumunda var olan tüm sınıflar içinde, yoksul ve topraksız köylüler temel itici güçlerdir ve proletaryanın en sıkı müttefikleridir.

Alan düzeyinde (yaklaşık 100-150 köyden oluşan) araştırma raporlarını tartışmak için atölyeler düzenlendi. Atölyeler, değerlendirmeleri inceledi ve bölgedeki çeşitli DKK'lerin raporlarını sonuçlandırdı. Her bir DKK için bütçe belirledi ve paylaştırdı. Başlangıçta kampanya, topraksızlar için arazi sağlamak ve aynı zamanda üretimi artırmak amacıyla araziyi düzeltti. İnsanlar işi toplu olarak DKK planına göre yaparlar. Birkaç DKK'de insanlar kampanya için kendi başlarına para toplarlar. Birçok topraksız aile bu kampanyada toprak elde etti.

Birkaç yıl sonra kampanya, su eksikliğini gidermek için göletlerin döşenmesi, sulama ve evlerin inşası gibi diğer işleri de kapsadı. Yıllar geçtikçe bazı DKK'ler, köylülerin günlük ihtiyaçlarını karşılamak için özellikle haftalık pazarlara serbest dolaşımını kolaylaştırmak için küçük ama hızlı

akan derelere köprüler de kurdu.

Bu yıllık kampanyalarda şehit ailelerine, siyasi tutsakların ailelerine ve Parti ve HKGO üyelerinin ailelerine yardım edilmektedir. Kampanya Ocak ayından itibaren başlar ve Şubat ayının ortalarında sona erer. 'Bhoomkal divas' 10 Şubat'ta kampanyanın başarısının coşkusuyla kutlanıyor. Partinin kararına göre, gün halkın iktidarının günü olarak kutlanır. Hükümet ve polis güçleri kampanyayı biliyor ve rahatsız etme-

yollarını buluyor.

Keşmir konusunda CPI'nin (Maoist) tutumu nedir?

Keşmir halkı, Gulab Singh Dogra'nın 1846'da Keşmir'de iktidara gelmesinden bu yana 'bağımsızlıkları' için mücadele ediyor. Keşmir'deki Dogra yönetimi, Dogra Kralı Raja Hari Singh'in 1947'de Hindistan Birliği'ne teslim olmasıyla sona erdi. Keşmir, 26 Ekim 1947'de 'sorunu plebisit yoluyla çözme' anlaşmasıyla Hindistan Birliği'nde birleşti ve Hint sömürücü

sorununu bir gecede soğutmak için formüle edildi. Madde, Keşmir'e özel statü verdi. Hindistan'ın dışişleri, savunma, para birimi ve benzeri konular dışında müdahale etmeyeceği konusunda anlaşılır. Bu anlaşmaya göre Hindistan Parlamentosu'nun eylemleri Keşmir için geçerli değildir. Devletin liderine Başbakan statüsü verildi. Kendi eylemlerini yapmaları için kendi kendilerini yönetme yetkisi verildi. Ama hiçbir uygulamaya geçmedi.

Sonunda 370. Madde ve ayrıca 35A maddesi iptal edildi ve Keşmir resmi olarak özel statüsünden mahrum bırakıldı. Tamamen Hindistan hükümetine ilhak edildi. Hintli yöneticiler, Keşmir halkının ulusal kurtuluş mücadelesini kana bulamakta ve yerel ve uluslararası forumlarda bunu ayrılıkçılık, Keşmir aktivistlerinin Pakistan tarafından kışkırtılması, hareketin sınır ötesi terörizm ve yıkıcılık olarak küçümsemektedir. Vatandaşlıklarını sürdürmek, ayrılma ve kendi kaderini tayin etme hakları ve

baskıcı önlemleri için geçerlilik kazanmak için mücadele eden insanların mücadelesini pek çok yönden küçük düşürmek için komplo kuruyorlar.

Partimiz Keşmir milliyetinin hareketini desteklemektedir. Partimiz, devrimci proletaryanın önderliğinde oluşturulacak olan Hint Halk Demokratik Cumhuriyeti'nde, ülkenin bütün milliyetlerinin ayrılma ve kendi kaderini tayin etme hakkına sahip olacağını, bu sorunlara uygun çözümlere sahip olacaklarını açıkça ortaya koymakta, sorunlarının çözüleceğini ve kalıcı kurtuluşlarının yolunun kolaylaşacağını söyler.

Hindistan'ın karşı karşıya olduğu bir diğer konu da baskıcı kast sistemi.

yöneticilerinin faşist yönetiminin bir parçası oldu.

Ekim 1947'de Keşmir'de toplumsal ayaklanmalar patlak verdiğinde, yaklaşık iki buçuk yüz bin Müslüman öldü ve Raja Hari Singh Jammu'ya kaçtı. Daha sonra Hintli yöneticiler, Ulusal Konferans lideri Şek Abdullah'ın Keşmir Başbakanı olarak atandığı tarihin yer aldığı bir mektupta sahtecilik yaptı ve onu iktidara getirdi. 1951'de Keşmir'de Ulusal Konferans'ın çekilmesiyle 75 sandalyeden 73'üne seçildiği seçimler yapıldı. Şek Abdullah, Jammu-Keşmir'e özel yetkiler sağlamak için Nehru ile bir anlaşma yaptı. Ona göre Keşmir'de merkezin yetkileri sınırlıydı.

Anayasa'nın 370. maddesi, Keşmir'in

ye çalışıyor. Halk milisleri, kitle örgütleri ve halktan 50 kişinin hayatını kaybettiği ve 25 kişinin de yaralandığı kampanyalarda Dandakaranya Özel Bölgesi'nin hemen her yerinde 80 çatışma yaşandı. Yüzlerce kişi tutuklandı. Bu nedenle DKK'ler, halkın korunması ve kampanyanın rahatsız etmemesi için köylerin etrafında nöbetçi ve devriyeler konuşlandırır. DKK, kampanyaya katılan insanları tedavi etmek için doktorlarını da görevlendiriyor.

Yapılması gereken çok şey olduğu doğrudur. Hareket, devletin ve partinin bitmek bilmeyen baskıcı kampanyalarıyla karşı karşıya ve onun diğer iki sihirli silahı, çeşitli alanlardaki halk arasında çalışmayı sürdürmenin

HKP'nin (Maoist) bu konudaki tutumu nedir ve bu baskıcı sisteme nasıl direnme planlıyor?

Partimiz kast sorununu Hint topluma özgü bir sorun olarak ele alıyor. Partimiz, halk nasıl farklı sınıflara ayrıldıysa, onların da farklı kastlara ayrıldığını ve bu nedenle konuya genel olarak olduğu kadar özel olarak da net bir yaklaşım sergilememiz gerektiğini söylüyor. 2007 yılında yeni Partimizin Birlik Kongresi-9. Kongresi tarafından kabul edilen 'Parti Programı' ve 'Hint Devrimi Strateji ve Taktikleri' temel belgelerimizde, Dalit ve geri kastları ve ayrıca demokratik insanları harekete geçirmemiz gerektiğini açıkça belirttik.

“Kast temelli Brahman feodalizmi, Hint halkının büyük çoğunluğunu geri üretim ilişkileri altında tutarak üretici güçlerin gelişimine engel görevi görür. Ekonomik olarak, insanların ezici çoğunluğunu korkunç bir yoksulluk ve yoksunluk içinde tutar ve satın alma güçlerini düşürür. Böylece, iç pazarın büyümesini kısıtlar, endüstriyel gelişmeyi geciktirir ve büyük işsizliğe ve ekonominin durgunluğuna yol açar. Politik olarak kitlelerin demokratik haklarını bastırır ve hatta bazı yerlerde kendi özel ordularıyla veya devlet tarafından kiralanan silahlı paralı askerlerin desteğiyle kırsal alanlarda bir “devlet içinde devlet” yani paralel bir toprak ağası raj yaratır. Köylülüğü sürekli boyun eğdirme ve esaret altında tutar. Sosyal ve ideolojik olarak, Brahmanizm ve kast sistemi, ezilen kastlara ve Dalitlere ek bir baskı getirir. Dalitler ile dokunulmazlığın insanlık dışı biçimini alır. Bunlar aynı zamanda, feodal çıkarlar tarafından fazlalığı elde etmenin ekonomi dışı biçimleri için önlemler olarak da işlev görür.” (Strateji ve Taktikler, s. 8)

“Kastçılık, ezilen kastların emperyalizme, feodalizme ve komprador bürokratik kapitalizme yönelik gerçek mücadelelerini raydan çıkarmak için kullanılır.” (Parti Programı, s. 8)

Ülkedeki birçok devletin kırsal kesimlerinde toprak ağası ve hiyerarşik güçlerin sınıf sömürsü, baskı ve egemenliğine, toplumsal dokunulmazlıklara, vahşetlere, baskılara ve fiziki saldırılara karşı nice mücadeleler verdik. Hiyerarşik, baskıcı kast şovenist güçleri Bihar, Andhra Pradesh ve Maharashtra'da Dalitleri katlettiğinde, kurbanların yanında kararlıca durduk ve bu zulmü açığa vuran geniş çaplı

propaganda ve protesto faaliyetleri başlattık. Lakshmanpur Bathe, Senari, Dalil Chowk-Bhagoura ve Karamchedu gibi yerlerde bu tür gerici güçleri yok ettik. Bihar'da, 1970'lerin sonundan son on yıla kadar, kötü toprak ağası kast hiyerarşik güçleri, Brahmarshi Sena, Bhoomi Sena, Savarna Liberation Front, Sunlight Sena, Raveer Sena ve diğer benzer orduları siyasi partilerin liderlerinin desteğiyle kurdu. Sömürücü sınıflar ve devlet yönetimi, devrimci hareketi ortadan kaldırmak amacıyla Dalit halkına ve diğer ezilen sınıflara ve ezilen kastlara ortaçağ tipi katliamlar ve sayısız zulümler yaptı. Parti önderliğinde silahlanan ezilenler, bu orduları ve önderleri birer birer bastırıldı ve ancak bu şekilde devrimci hareket ilerledi.

Dalit'in ezilen halkının, geri kastların ve adivasilerin sınıf mücadelesi konusunda eğitilmiş olmaları ve liderliklerinin yalnızca köy düzeyindeki kitle örgütlerinde, Devrimci Halk Komitelerinde, partide, Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu'nda değil, aynı zamanda sadece eyalet de değil merkezi düzeyde olması büyük bir başarı.

Sonuç olarak, tecrübelerimiz, problemin yapısına göre girişimlerimizin yeterli olmadığını kanıtıyor. Partimizin önderliğindeki çeşitli sınıf örgütleri ve seksiyonel örgütler, Dalit halkını ve diğer ezilen kastları, demokratik sınıfları ve kesimleri siyasi olarak harekete geçirecek ve kastın yok edilmesi amacıyla kast baskısına karşı hareketler inşa edecektir. Mevcut hareketin kapsamı ve etkisi göz önüne alındığında, bu konudaki mücadeleleri daha üst düzeye çıkarmak için çaba sarf etmeliyiz. Bu mücadeleleri Tarımsal Devrimci Mücadele ve Anti-emperyalist mücadelelerle koordine etmeli ve etkin bir şekilde ele almalıyız. Sınıf örgütlerimiz, faaliyetlerini Birleşik Cephe'nin bu konuda çalışan çeşitli özel örgütleri ve forumları ile koordine etmelidir.

Hint Devrimci Hareketinin bel kemiğini oluşturan bir grup insan Adivasis'tir. Hint Devrimi'ndeki rollerini hem tarihsel olarak hem de günümüz açısından açıklayabilir misiniz?

Hindistan'ın büyük bir İngiliz karşıtı kabile mücadeleleri geçmişi var. Ülkenin dört bir yanındaki aşiret halkı İngiliz emperyalistlerinin yağmalarına karşı ayaklandı. Bunlardan bazılarından bahsetmek gerekirse, o zamanki Bengal başkanlığındaki (şimdi Jhark-

hand eyaletine düşen) Santhal isyanı, mevcut Jharkhand'ın Munda isyanı, Paralkot, Bastar'ın mevcut Chhattisgarh'daki Bhoomkal isyanları, Maharashtra'nın Gadchiroli'sindeki isyan, Andhra Pradesh'teki Manyam Pituri, kısa bir süre için de olsa İngiliz yönetimini sarstı. Uluslararası ekonomik ve siyasi durumun yanı sıra, aşiret isyanları İngilizleri önemli ölçüde ülkeyi terk etmeye zorladı. Ülkenin feodal komprador sınıfı İngilizlerle işbirliği yapıp onlar adına iktidarı almayı kabul ederken, aşiret ve köylü nüfusu militan mücadelelerini sürdürdü.

Gelenek, ülkenin komprador bürokratik burjuva sınıfının egemenliğinde devam etti. 1947'de iktidarın İngilizlerden Hintli kompradorlara devredilmesinden sonra bazı kabile isyanları oldu. Revizyonist CPI ve CPI (Markсист) devrimin gerçek yolunu saptırdı ve ülke halkını aldattı. Revizyonist yoldan ayrılan Naxalbari silahlı köylü mücadelesi ona büyük bir darbe vurdu ve Hint Devrimi'nin yolunu gösterdi. Mücadeleden sonra gerçek Komünist partilerin oluşumundan bu yana aşiret isyanları sadece kabile isyanları olarak değil, Maoist Uzun Süreli Halk Savaşı'nın bir parçası olarak devam ediyor.

Kabile halkının devam eden mücadeleleri, esas olarak jal-junglezameen-ijjat-adhikar (su, orman, toprak, saygı ve güç anlamına gelir) ve yerinden edilmeye karşı mücadeleleri içerir. Kabile halkı ve onların müttefik sınıfları, işçiler, köylüler, küçük burjuvazi ve ulusal burjuvazi, yerinden edilme karşıtı mücadelelerin sadece hayatta kalma ve kimlik mücadeleleri olmadığı ve onların anti-emperyalist, anti-feodal, ülkenin komprador karşıtı bürokratik burjuva sınıf mücadelesi.

Ülkenin gerilla bölgelerinin aşiret halkı, Parti içindeki Uzun Süreli Halk Savaşı, Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu (HKGO), Devrimci Kitle Örgütleri, Devrimci Halk Komiteleri, Halk Milisleri ve benzeri diğer organlarda örgütlenmiştir. Sizin de söylediğiniz gibi, Parti stratejik olarak görece geri kalmış ormanlık alanlardan iktidarı ele geçirmek için hazırlıklar yaptığı için belkemiğidir.

Son olarak, CPI'nin (Maoist) uluslararası proletaryaya mesajı nedir ve Hindistan halkının yurtdışındaki savaşının dostları bunu nasıl destekleyebilir?

Ülkelerinizde devrimci hareketleri yoğunlaştırarak Hint devrimci hareketini destekleyebilir ve doğrudan Hint hareketini desteklemek için sesinizi yükseltebilirsiniz. Korona salgınının ikinci dalgasında tüm dünyada insanların geçim kaynağı boğuldu. Resmi istatistikler, tüm dünyada 4 buçuk milyonun üzerinde ve Hindistan'da 400 yüz binin üzerinde ölüm olduğunu gösteriyor. Bilim adamları dünyayı üçüncü dalga ve diğer COVID formları olasılığı konusunda uyarıyor. Emperyalistler ve onların komprador yöneticileri, gerekli sağlık olanaklarını sağlamak yerine, servetlerini artırmak için bu ağır felaketi kullanıyorlar. Kapanmalar kapitalist düzenin ekonomik ve mali krizini yükseltiyor.

Ücretlerin kesilmesi, diğer sosyal yardımların kesilmesi, fiyatların yükselmesi ve benzeri halk ve işçi karşıtı önlemler, krizin çiftçilerin ve orta sınıfların omuzlarına yüklenmesi kapsamında alınıyor. Bu, işçiler dahil sıradan insanların hayatlarını perişan ediyor. Kapitalistlerin servetinde çok yönlü bir artış var.

Fransa ve Almanya dahil Avrupa ülkelerinde ve bu yıl ABD'de de işçi ve orta sınıfın militan gösterileri ve eylemleri var. Irak, Kamboçya, Peru, Şili, Lübnan, Ekvador, Hindistan, Pakistan ve diğer ülkelerde protesto gösterileri ve çeşitli ajitasyon biçimleri var. Kadınlar ve gençler bu gösterilere giderek daha fazla katılıyor. İstihdam, eğitim, sağlık ve benzeri temel imkânların olmaması, yüksek fiyatlar, istihdam olmaksızın GSYİH büyüme hızı, çevrenin tahribi ve benzeri nedenlerle halk öfkeyle yükseliyor.

Dünyadaki temel çelişkiler eşi görülmemiş bir şekilde yoğunlaşıyor. Bu, insanların mücadelelerinin yoğunlaşmasına yol açmaktadır. Dünyanın dört bir yanında şirket sömürsüne ve zengin ile fakir arasındaki farka karşı bu gösteri ve ajitasyonların yönü şüphesiz alternatif ekonomik düzene doğrudur.

Bu koşullarda tüm ülkelerin proletaryasının birliği güçlendirmesi ve kendi ülkelerini özgürleştirme hedefiyle emperyalizme karşı kararlı bir mücadele vermesi, tüm dünyada komünizme ulaşmak için sosyalizmin inşası için çalışması gerekir.

(BİTTİ)

* Bu röportaj libyajamahiriya.medium.com sitesinden alınmıştır.

NEYİ, NASIL OKUMALIYIZ? -II

"BAHÇE PARTİSİ" ÖYKÜSÜ ÜZERİNE

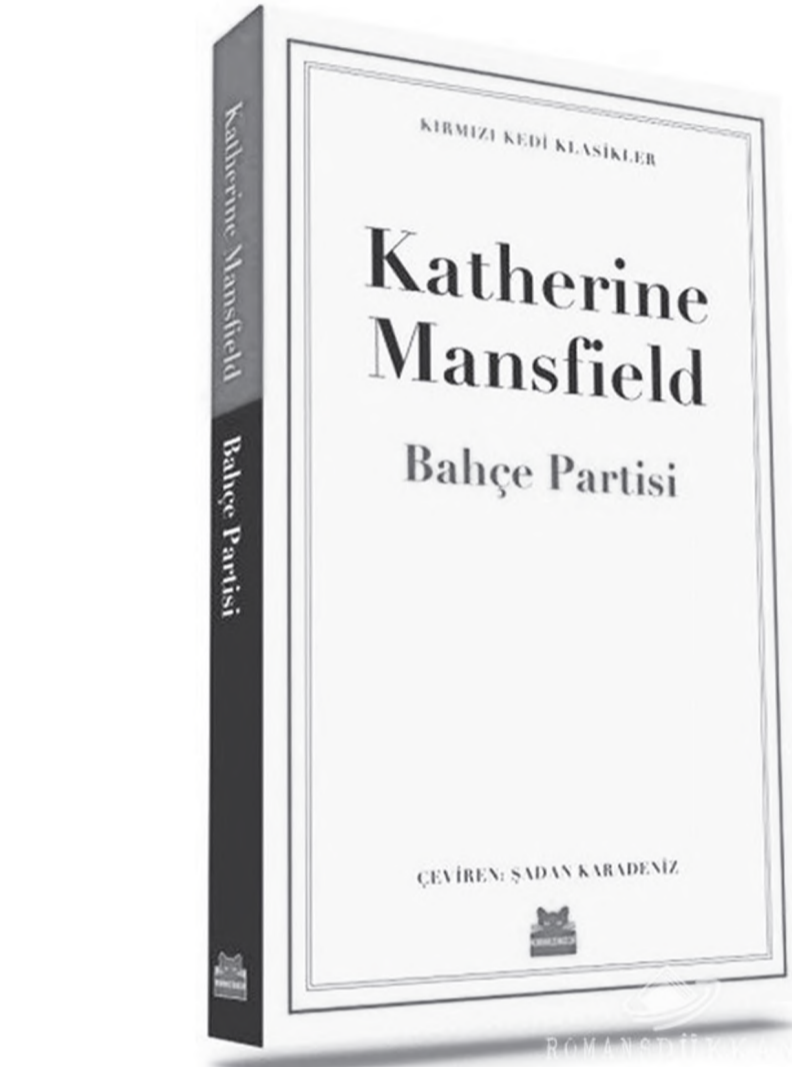
Önceki yazımızda fantastik kurguya sahip olan bir eseri özetlemiş ve analiz etmiştik. Bu yazımızda da Yeni Zelandalı yazar Katherine Mansfield'in Bahçe Partisi adlı kısa öyküsünün üstünde duracağız. Okurken sık sık sembollere rastlayacağımız bu eserin, kısa olmasına rağmen gerek karakterlerin iç dünyalarını bize sadelikle yansıtmasıyla gerekse de yaşamdaki karşıtlıkları içermesiyle aslında üzerinde durulup düşünülmesi gereken bir eser olduğunu söyleyebiliriz.

ÖYKÜ ÖZETİ

Öykü, "Buyurmuş olsalardı bile Bahçe Partisi için daha mükemmel bir günleri olamazdı." sözüyle vurucu bir biçimde başlar. Hava, yazın ilk zamanları kadar güzeldir. Daha güneş doğmadan bahçıvan bahçeyi parti için hazırlamaya başlar. Bahçe, bir gecede yüzlerce gülle donatılır.

Sabah kahvaltısıyla birlikte Sheridan ailesi günün koşuşturmacasına başlar. Bahçeye tentenin kurulumu için gelen işçilerle ana karakterimiz olan Laura ilgilenir. Başta işçilere karşı annesinin sesini taklit edercesine ciddi yaklaşan Laura; işçilerin sıcak, dostane yaklaşımlarıyla kendisi gibi davranmaya başlar. Ne kadar iyi işçiler diye düşünür içinden. İşçi tenteyi Laura'nın gösterdiği yere değil de daha çok göze çarpacak başka bir yere kurmayı önerir. Yetiştiriliş tarzı Laura'yı bir anlığına işçinin ona göze çarpacak yerin neresi olduğunu söylemesinin saygılı bir davranış olup olmadığını düşündürtür ama yine de Laura karışmaz. Tentenin kurulumu sırasında bir işçi lavantalara eğilir, bir tutam koparır ve kokusunu içine çeker. Laura, lavantanın kokusu gibi şeylere ilgi duyan işçiyi şaşkınlıkla izler. Hayatında tanıdığı kaç adam böyle bir şey yapar diye düşünür. Tekrardan, ne kadar iyi işçiler olduklarını içinden geçirir. Neden şu anki erkek arkadaşları yerine böyle işçi arkadaşları yok diye sorgular.

Sonrasında Laura'yı annesi çağırır.

Herkes bahçe partisi için bir koşuşturma içerisindedir. Ev ve bahçe düzenlenir, siparişler eve varır, yemekler hazırlanır... Bu sırada Laura kız kardeşi Jose ile birlikte işçilerin yanına gitmek ister fakat arka kapı kapalıdır. Kapıda duran aşçının yüz ifadesi çok kötüdür. Laura ne olduğunu sorar, aşçı korkunç bir kazanın gerçekleştiğini ve birinin öldüğünü söyler. Ölen adamın ismi Scott'tur. Atının motorlu bir araç karşısında ürkmesiyle Scott başına düşer ve ölür. Bu durumu öğrenen Laura kardeşi Jose'yi kenara çeker ve partiyi iptal etmeleri gerektiğini söyler. Jose bunları duyunca şaşırır, mantıksız ve savurgan olmamasını söyler. Hemen kapının dışarısında bir adam ölmüşken bahçe partisini veremeyiz der Laura. Bir süre tartıştıktan sonra anlaşamazlar ve daha önce hep birbirlerine söyledikleri gibi Laura Jose'ye her şeyi annelerine gidip anlatacağını söyler.

Laura annesinin yanına gidip bir adamın öldüğünden bahseder ve annesi, "Umarım bahçede değildir." der. Annesine de partiyi iptal etmeleri gerektiğinden bahseder ve annesi de tıpkı Jose gibi umursamaz davranır. Konuyu geçiştirmek isteyen annesi Laura'ya onun için yapılmış şapkayı uzatır fakat Laura konuyu devam ettirmek isteyince annesi sinirlenir. Annesi Laura'ya mantıksız davranmamasını ve o adam gibi insanların Sheridan ailesinden fedakârlıklar beklemediklerini söyler.

Laura annesinin odasından çıkıp kendi odasına giderken şans eseri aynada kendini görür. Şapkayla birlikte büyüleyici görüldüğünü düşünür ve bu olayı artık bahçe partisinden sonra düşünmeye karar verir. Konuklar yavaş yavaş partiye varmaya başlar. Laura'yı gören herkes ne kadar büyüleyici ve güzel görüldüğünden bahseder. Partinin bitmesiyle Laura

annesine birlikte misafirleri uğurlar. Yorucu günün ardından Sheridan ailesi hep birlikte sohbet etmeye başlar ki Laura'nın babası bugünkü kazayı duyduğunu mu diye sorar ve tekrardan olayı hatırlatır. Kısa bir sessizlikten sonra Laura'nın annesi masadaki yemek artıklarını çöpe atmaktansa ölen adamın ailesine götürme fikrini ortaya atar. Laura bu fikre karşı çıkar ve bu durumun onları rencide edeceğini söyler. Annesi en baştan beri duyarlı olmaları gerektiğini söyleyen Laura'ya yine kızar ve sepeti doldurur. Laura itiraz etmez, sepeti alır ve ölen adamın evine doğru ilerler. Eve doğru ilerlerken bir köpek gölge gibi yanında koşar. Öpücük sesleri, konuşma sesleri, çatal kaşık sesleri, kahkahalar bir nevi içinde gibidir. Elbisesi parladığı için ceket giymiş olmayı diler bir de şapkasını takmamış olmayı. En son çekinerek eve girer, sepeti bırakır ve içeridekilerle biraz konuştuktan sonra çıkışa yönelir. Tam çıkacakken Laura'ya ölmüş adamı görüp görmeceği sorulur ve birazcık ısrardan sonra Laura kabul eder. Dışarıda olup bitenlerden bihaber bir şekilde huzurla yatan adama uzun uzun bakar ve "Şapkam için beni affet." der. Evden hızla çıkan Laura abisi Laurie ile karşılaşır ve ona sarılarak ağlamaya başlar. "Hayat çok...", "Hayat çok..." der ve devamını getiremez fakat önemli değildir çünkü Laurie onu anlar ve şöyle der:

"Değil mi, canım?"

ÖYKÜ ÖZETİ ANALİZİ

Öykünün, "Buyurmuş olsalardı bile Bahçe Partisi için daha mükemmel bir günleri olamazdı." sözüyle başlıyor olması aslında daha en başından zengin, paranın gücünün her şeye yeteceğini düşünen Sheridan ailesini net bir şekilde özetliyor. Yazımızın başında öyküde sık sık sembollerin kullanıldığından bahsettik. Bu öyküde karakterleri de birer sembol olarak değerlendirecek olursak, Laura'nın annesinin bir burjuva kadınına sembolize ettiğini Laura'nın başta işçile-

re karşı annesi gibi takındığı tavırdan görebiliriz. Yine aynı şekilde işçinin tenteyi daha göze çarpacak bir yere koymayı önerdiğinde Laura'nın kafasında bunun saygısızlık gibi canlanmasa, burjuva bir anne-baba faktöründen ayrı ele alınamaz. Fakat tüm bunlara rağmen Laura işçileri gözlemleyip tanıdıkça hayatında böylesine iyi ve duyarlı insanlar olmadığını fark eder.

İşçi Scott'un atının motorlu araç karşısında ürküp Scott'un ölümüne sebep olması, makineleşmenin ve sanayileşmenin işçi sınıfına verdiği zararı sembolize ediyor. Bu ölüm sonrasında Sheridan ailesinin umursamaz ve bencil tutumlarıyla, Laura'nın vicdanlı ve duyarlı tutumlarının çatışmasını görüyoruz. Duyarlılık kisvesi altında duyarsızlığı gizlemek isteyen Laura'nın annesi, bahçe partisinden arta kalan yiyecekleri onlara götürme fikrini ortaya sürüyor.

Ana karakterimizin asıl dönüşümü evden çıkmasıyla başlıyor. Ölen adamın evine yürüdüğü yol Laura'nın

dönüşüm sürecini sembolize ediyor. Masal diyarı denebilecek evinden çıkıp uzaklaşmasıyla birlikte hayatın gerçekleriyle yüzleşiyor. Alışık olmadığı belki de bilmediği öpücük sesleri, konuşma sesleri, çatal kaşık sesleri, kahkahalar onu ürkütüyor. Sınıf farkının bariz olduğu bu mahallede yoksul evlerin yanından geçerken parlayan elbisesinden ve şapkasından utanıyor. Şapka, öyküdeki en güçlü sembol diyebiliriz. Laura aynada kendini şapkayla görüp büyüledikten sonra Scott'un ölümünü düşünmeyi erteliyor ve vicdanını bir kenara bırakıyor. Şapka, Sheridan ailesinin -burjuvazinin- acımasızlığını, duyarsızlığını, bencilliğini sembolize ediyor. Hayatın bütün gerçekliği gözleri önüne serildiğinde ağızdan tek bir cümle dökülüyor;

“Şapkam için beni affet.”

ÖYKÜYÜ NASIL OKUMALİYİZ?

Edebiyat her şeyde olduğu gibi pratiğin içinden yani sınıf mücadeleleri içerisinde gelmektedir. Her edebi

metin, döneminin izlerini taşır. Her ne kadar kurgu sanatçının soyutlamalarının bir sonucu olarak meydana gelse de sanatçının içinde bulunduğu maddi koşullardan ayrı ele alınamaz. Dolayısıyla, bu öyküden anlayabileceğimiz üzere bir metin, bazen gördüğümüz gerçekleri daha iyi görmemizi sağlayabiliyor.

Sınıflı toplum gerçeğini daha basitleştirmemiz gerekirse o da zenginler ve fakirler olarak bütün yeryüzünün iki kampa bölünmüş olmasıdır. Bu bölünmüşlük iki farklı dünya anlayışını, yaşam tarzını, insani değerleri beraberinde getirir. Burjuvazinin toplumun çoğunluğundan “bağımsız” kendisi için yarattığı dünya, insani değerler olarak sıralayabileceğimiz vicdandan, duyarlılıktan, paylaşımcılıktan yoksundur. Laura annesine hemen kapının dışında ölen adamın haberini getirdiğinde annesinin “Umarım bahçede değildir.” şeklinde düşünmesine yol açan bencil dünyası burjuvazinin dünyasıdır. Burjuvazi, ezilen halka bencilliğin insanın doğasında olduğunu hep yineler. Böylece,

ezilen halkı birbirine duyarsız, güvensiz bireysel yaşamaya iter.

Sınıflı toplum iki farklı ve birbirine tamamen zıt dünya anlayışını barındırıyor. Burjuvazi kendisinin sonunu getirecek olan proletaryayı ve onun öncü partisini yozlaştırmak için sahip olduğu bütün üst yapı kurumlarıyla kendi ideolojisini empoze etmeye çalışıyor. Burjuvazinin yaratmaya çalıştığı dünya anlayışı yüzünden hepimiz zaman zaman Laura'nın şapkasının da sembolize ettiği gibi hayatın gerçeklerinden kaçabiliyor, sınıf mücadelesinde savrulabiliyoruz. Sınıflı toplumda bir kesimin diğer kesimi hem fiziksel hem de ideolojik olarak ezme, yıldırma zorunluluğu vardır. Burjuvazinin dünya anlayışının bir parçası haline gelmememiz ancak sınıfsız bir topluma giden yolda savrulmalara rağmen mücadele etmekten geçer. Geleceği temsil eden bütün insani değerler ezilen halkların bağrındadır ve bütün insani değerlerin burjuvazinin yoz ahlakı üzerinde kesinkes zaferi işçi sınıfının ellerindedir.

Berlin'de LLL yürüyüşü gerçekleştirildi

ALMANYA – Ocak ayı içerisinde ölümsüzleşen enternasyonal proletaryanın ustalarından Lenin yoldaş ve Alman burjuvazisi tarafından katledilen komünist önderlerden Rosa Luxemburg ile Karl Liebknecht anısına her yıl düzenlenen LLL (Lenin, Luxemburg, Liebknecht) yürüyüşü, 9 Ocak Pazar günü Berlin'de kitlesel ve görkemli bir şekilde gerçekleştirildi. Her yıl geleneksel olarak Ocak ayının ikinci pazar günü yapılan LLL yürüyüşü, bu yıl da aralarında Türkiye'li komünist ve devrimci örgütlerin de olduğu enternasyonal devrimci, demokrat örgütlerin katılımıyla ger-

çekleştirildi.

Saat 10.00'da Frankfurter Tor'da başlayan eylem bu yıl Partizan ve AGEB (Avrupa Göçmen Emekçiler Birliği) “Proletarya Partisi'nin 50. Mücadele Yılında; Enternasyonal Mücadele Bayrağını Yükseltelim!” şiarıyla katılım sağladı.

Yürüyüşte, Karl Liebknecht, Rosa Luxemburg ve Lenin'in fotoğraflarının yer aldığı “Mücadelemizde yaşıyorlar” TKP/ML imzalı pankartın yanısıra, Türkçe, Kürtçe, Almanca ve İngilizce olarak TKP/ML'nin kuruluşunun 50. yılı vesilesiyle dört dilde “Şan

Olsun 50. Mücadele Yılında Partimiz TKP/ML'ye!” ve beş ustanın resimlerinin yer aldığı TKP/ML imzalı pankart taşındı.

Yürüyüş sırasında TKP/ML kortejinde yapılan konuşmalarda; “15 Ocak 1919'da Berlin'de katledilen Karl Liebknecht, Rosa Luxemburg ile 21 Ocak 1924 tarihinde kaybettiğimiz büyük usta Lenin, sömürü ve barbarlık düzeni olan emperyalist-kapitalist sisteme, faşizme ve dünya gericiliğine karşı; proleter dünya devriminin dalgalanan bayrakları ve yol gösterici devrimci, komünist önderleri olarak yaşıyorlar, yaşayacaklar!” denildi.

Yine yürüyüş boyunca sık sık; “Yaşasın Partimiz TKP/ML”, “50. Yılında Şan Olsun TKP/ML'ye”, “Yaşasın Partimiz TKP/ML – Halk Ordusu TİKKO ve TMLGB”, “Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya”, “Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi”, “Yaşasın Marksizm, Leninizm, Maoizm”, “Başkan Gonzalo ölümsüzdür!”, “Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Viva, Viva, Viva!” sloganları atıldı.

Ayrıca LLL yürüyüşünün anlam ve önemine yönelik Partizan tarafından hazırlanan yazı Almanca olarak okundu.

Yürüyüş, Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg'un mezar anıtına kadar devam etti. Anıt mezarların olduğu yere gelindiğinde TKP/ML korteji ile Almanyalı Maoist Klassenstandpunkt, Rote Fahne Komitee kortejleri birleştirildi. Anıt mezar başında sık sık, Almanyalı Maoist devrimcilerle birlikte, enternasyonal Maoist ruhla ortak sloganlar atıldı.

Anıt mezar başında anma etkinliği devam ederken, kimi karşı devrimci provokatif unsurlar, Gonzalo yoldaşa yönelik karalama saldırıları gerçekleştirdi. Karşı-devrimci unsurların sözlü saldırılarına tavr alınarak, gericici provokörler fiilen uzaklaştırıldı. Gericici provokörlerin saldırılarını püskürtten kitle, “Başkan Gonzalo ölümsüzdür”, “Şan Olsun Başkan Gonzalo'ya!”, “Yaşasın Marksizm, Leninizm, Maoizm!” sloganlarını haykırdı. Anıt mezar başındaki anmanın ardından eylem, devrimci dayanışma ruhuyla sonlandırıldı.

LENİN, ROSA, KARL: PROLETARYANIN ÖLÜMSÜZ ÖNDERLERİ

Marks ve Engels'in eserini devam ettirmiş olan, devrimci proletaryanın üstün dehası, Bolşevik Parti'nin ve Komünist Enternasyonal'in kurucusu ve lideri, Marks'tan sonraki dönemde Marksizmin en büyük teorisyeni, ekonomist ve filozof, olağanüstü yazar ve komünist önder Vladimir İlyiç Lenin 22 Nisan 1870'de Volga kıyısındaki Simbirsk kentinde (Ulyanovsk) doğdu.

1870'den yaşamını yitirdiği 1924'e kadar kendini proletarya diktatörlüğünün inşa edilmesine adanmış, Marksizm'den her türlü sapmaya karşı uzlaşmaz bir tavır takınmış olan Lenin'in yaşamı, öğrenilmesi ve ders çıkarılması gereken pek çok deneyimle doludur.

Marksizme yaptığı katkılarla onu bir üst noktaya sıçratarak oluşturmuş ol-

duğu Leninizm bugün de sınıf mücadelesinde yol göstericiliğini ilk günkü parlaklığıyla koruyor.

DEVİRİMİN KARTALLARI ROSA VE KARL

I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan önce Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin büyük bir üye kitlesi vardı. 1912 parlamento seçimlerinde dört buçuk milyon oy almıştı. 110 milletvekilliği kazanmış ve parlamentoda en fazla temsil edilen parti durumuna gelmişti. Sosyal Demokrat Parti'nin 1 milyon üyesi, sosyal demokrat basının ise bir buçuk milyon dolaylarında abonesi vardı. Fakat parti yöneticileri bu dönemde, işçi sınıfının mücadelesini engelledi. Yöneticiler Alman egemenleri ile birleşerek işçi sınıfı mücadelesine ihanet ettiler. Alman Sosyal Demok-

ratlarının lideri August Bebel 1913'te ölünce yerine Scheidemann geldi. Bu dönemde parti, silahlanma ve savaş hazırlıklarını hızlandıran emperyalizme yardımcı olmaya başladı.

Lüksemburg, Liebnecht ve Spartakist Birliği 1981'de Erfurt'ta Sosyal Demokrat Parti Kongresi yapıldı. Bu kongrede işçi sınıfı mücadelesini sosyal reformlara indiren bir program kabul edildi. Engels bu programı eleştirerek bununla krallığa karşı mücadele edilemeyeceğini, cumhuriyeti kurma doğrultusunda çalışılmayacağını belirterek, mutlak bir imparatorlukla yönetilen Almanya'da sosyalizmin devrimsiz kurulamayacağını, reformizmin ve revizyonizmin sosyalist eylemi etkisizleştireceğini söylemişti.

Spartakistlerin öncülerinden olan Karl Liebknecht Marks'ın öğrencisiydi. Berlin'de yayımlanan Von Narts adlı sosyalist gazetenin yazı işleri müdürü olarak çalışıyordu.

Bu grup Spartakistler Birliği'nin çekirdeğini oluşturuyordu. Spartakistler Birliği'nin ilkelerini yazan Rosa şöyle diyordu: "Emperyalizme karşı savaş aynı zamanda proletaryanın siyasal iktidarı için savaştır; kapitalizmle sosyalizm arasındaki kararlı çatışmadır. Enternasyonal proletarya emperya-

lizme karşı uzlaşmaksızın bir bütün olarak dövüşürse bütün gücünü ve kendini feda etme yeteneğini bir araya getirip, eylemine pratik ilke olarak 'Savaşa karşı savaş' sloganını seçerse, sosyalizm amacına ulaşabilir."

Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht 1916'da tutuklandılar. Polonya işçi eylemlerini ve Ekim Devrimi'ni hapishaneden gözlemlədiler. 8 Kasım 1918'de Almanya'da gerçekleşen devrimle Rosa ve bir eylem adamı olan Karl serbest bırakıldılar.

8-9 Ocak 1919'da Rosa Lüksemburg ve Leo Jogiches'in düzeltmelerini yaptığı Die Rote Fahne gazetesinin basıldığı ev makineli tüfekle tarandı. Rosa buradan yara almadan kurtuldu. Rosa ve Karl Berlin'i terk etmediler.

Fakat Rosa Luxemburg, Karl Liebknecht 15 Ocak akşamı Wilhelm Pieck ile birlikte son barınakları olan Wilmersdorf Mannheimer Sokak, 53 numarada bir manga asker tarafından tutuklanarak Eden Oteli'ne götürüldü. Burada kafalarına sıkılan kurşunlarla katledildiler. Ölüsünden bile korktukları Rosa Luxemburg'un cesedini bir kanala attılar. Rosa'nın cesedi ancak üç ay sonra Mayıs 1919'da bulunabildi.

Anna Kistler, Ali Ekber Batasul ve Ali İhsan Yalçın köye ulaştıktan sonraki günlerde zatürreden kaynaklı yaşamlarını yitirerek Yel Dağı Şehitleri olarak tarihteki onurlu yerlerini aldılar.

YUSUFELİ ŞEHİTLERİ

Yusufeli Karakolu'nu basmaya karar veren TKP/ML TİKKO gerillaları ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada **Erhan Öztürk, Hasan Özdoğan, İhsan Şimşek ve Muharrem Kaya** şehit düştüler.

Polat İyit: 1964 Dersim Ovacık doğumludur. TKP/ML'nin önder kadrolarındandır. 20 yıllık devrimci yaşamı boyunca kendini devrime ve partiye adanmıştır. 1996'da Süresiz Açlık Grevi ve Ölüm Orucu direnişinde yer alır. Direniş zaferle sonuçlanır. Ancak bedeni kanserin pençesine düşmüştür. Buna rağmen tahliye edilmez ve 15 Ocak 1997'de şehit düşer.

Manuel Demir: 1962 yılında Kayseri'de doğan Manuel Demir, 1981'de alındığı işkenceden başı dik olarak çıktı. Kandıra Karakolu baskını eylemi ardından kaldığı evde yakalanan DABK üyesi Manuel Demir 24 Ocak 1988'de işkencede katledildi.

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Meral Yakar: Antep Nizip doğumlu olan Meral Yakar (Kinem) öğrenci gençliğin mücadelesinde yerini almıştır. PDA revizyonizmine karşı Proletarya Partisi saflarında yer aldı. TKP/ML'nin ilk kadın üyesi oldu. Bir kaza sonucu yaralanarak hastaneye kaldırıldığında, işkenceci polisler tarafından tanındı. Yaralı haldeki sorgusunda düşmana sır vermeyerek TKP/ML'nin direniş geleneğinin ilk mihenk taşlarını döşedi ve 25 Ocak 1973'te katledildi.

Ali Haydar Yıldız: Dersim Mazgirtlidir. Elazığ'ın Palu ilçesi Erturan köyünde doğdu. Gençliğin mücadelesinde yer aldı. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını kurtuluşa götürecektir yegane güç olarak inandığı TKP/ML'nin kurucuları arasında yer aldı.

Halk Ordusu TİKKO'nun ilk komutanı olarak Vartınik'te girdiği çatışmada 24 Ocak 1973'te şehit düştü. TKP/ML'nin ilk şehidi olarak devrim ve komünizm mücadelesinde yerini aldı.

Atilla Özkan: 1957 Kayseri doğumludur. Zeytinburnu ve Kazlıçeşme'de fabrikalarda faaliyet yürüttü. Veliefendi'de kaldığı evin kuşatılması üzerine son mermisine kadar savaşır ve yaralı olarak ele geçirilir. Tedavisi engellenerek 18 Ocak 1976'da katledilir.

Mehmet Günalp: 1960 Erzincan Refahiye doğumludur. İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi'nde devrimci düşüncelerle tanışır. 16 Ocak 1980'de Şişli'de faşistler tarafından katledilir.

HAZRO ŞEHİTLERİ

24 Ocak 1981'de Diyarbakır Hazro'da

bir ihbar sonucu atılan pusuda **Haydar Aslan** ile **İhsan Parçacı** uzun süren bir çatışma sonucunda şehit düşerler. İhbarcı Kırmataş köyü muhtarı daha sonra TKP/ML-TİKKO gerillaları tarafından cezalandırılmıştır.

YEL DAĞI ŞEHİTLERİ

1993 yılının Ocak ayının sonlarında TİKKO 2. Mıntıka Birliği'nin üslenme alanının deşifre olması ve düşmanın hava taarruzuna maruz kalmaları üzerine yer değiştirmek zorunda kalan 50 kişilik gerilla birliği Yel Dağı'nda bir destan yarattı. Önlerinde iki seçenek vardı: Ya düşmanın üslendiği ovaya inerek imha olmak ya da Munzur'u aşmak. Bir çığlık koptu yürekten; 21 Ocak'ta **Zeki Peker** yürüyemeyeceğini söyleyerek düştü Munzur'a. Yürüyüş devam ediyordu, medetsiz Munzur, **Erkan Fener'i** aldı bu kez birlikte. **Ali Demirdağ** yürüyemiyordu artık. Dr. Hü ayağa kalkmak istedi ama ancak zafer işareti yapabildi. Köyün ışıkları görünmüş Munzur boyun eğmişti Partizanlara. Fakat **Barbara**

yazının başlangıcı 24. sayfada

desteği ile bağımsızlığını ilan eden (Donets-Luhanks) güçlerle savaşan Ukrayna bölgede ABD'nin baş tetikçisi olmaya en uygun adaydır. Nitekim Biden yönetiminin görev başlar başlamaz ilk icraatı, Ukrayna'yı kaybettiği toprakları askeri güç kullanarak geri almaya teşvik ederek Rusya'ya karşı kıskırtmak olmuştur. Yine Biden bu süreçte Rusya'yı tahrik etmek pahasına soğumaya bırakılan Ukrayna'nın

elde tutulması hayati bir öneme sahiptir. Üçüncü olarak, D. Avrupa Rusya tarafından çarlık döneminden bu yana batıdan gelebilecek tehlikelere karşı bir tampon bölge olarak görülmüştür. Yani bölgenin Rusya'nın iç güvenliği açısından da önemi büyüktür.

ABD'nin RSE'nin dağılmasının ardından, "bağımsızlığını" ilan eden ülkelerin çok büyük bir bölümünü

savaş tehditlerine rağmen Ukrayna sınırına asker yığarak bu ülkeyi işgale hazırlanması, Rusya'nın ne denli gözünü kararttığına da kanıttır. Rusya işgal, şantajı ile ABD'den birtakım tavizler koparabileceğini hesaplanmaktadır. Nitekim krizin tırmanmasının ardından Biden ile görüşen Putin, işgalden vazgeçmelerinin bazı taleplerinin karşılanmasına bağlı olduğunu açıkça söylemiştir. Unutulmama-

bir politika takip etmiş, ABD-Rusya gerilimlerinde açıkça taraf tutmaktan kaçınmıştı. Örneğin; 2014 yılında Rusya'nın Kırım'ı ilhakını tanımamıştı. Bu krizde ise, Putin-Biden görüşmesinden önce Putin ile görüşen Çin Başkanı Şi Jinping, Rusya'nın taleplerinin haklı olduğunu, karşılanması gerektiğini söyleyerek, açık desteğini sunmuştu. Bu değişimi doğuran ise Çin'in de Rusya gibi, ABD'nin ağır baskısına ve kuşatma tehdidinde maruz kalmaya başlamış olmasıdır. Biden yönetimi nasıl Rusya'ya karşı Ukrayna ve D. Avrupa üzerinden baskı kuruyorsa, Çin'e karşı da benzerini Güney Çin Denizi ve Zayvan üzerinde yapmaktadır. Gerilim tırmandıkça emperyalistler arası bloklaşma ve cepheleşme daha keskin bir hal almaktadır.

Sonuç olarak, emperyalist rekabetin varacağı yer emperyalist paylaşım savaşı olmaktadır. Zira emperyalist sermaye kendine talan edecek yeni alanlar yaratmadan, durmaksızın yeni alanlar açmadan varlığını sürdürülemez ancak dünya pazarları sınırlı bir büyüklüğe sahiptir. Bu durum emperyalistleri bu pazardan en büyük payı kapmak adına amansız bir ekonomik, siyasi ve askeri bir rekabete sürüklemektedir.

Gücü aşınan ABD, buna karşın küresel hakimiyetini korumakta kararlıdır. Rusya ve Çin emperyalistleri ise dünya pazarlarından daha fazla pay kapmak ve kendi hegemonyalarını inşa etme hususunda gözlerini karartmış durumdalar. Belki bugünden yarına bir savaş çıkmayacaktır, ancak Ukrayna veya Tayvan sorunları gibi emperyalistleri karşı karşıya getiren bir kriz, bu sonuca bir adım daha yaklaşılmaya yol açmaktadır. Nitekim başta ABD olmak üzere tüm emperyalistler silahlanmaya hız vererek, güçlerini yeniden konumlandırarak savaşa hazırlanmaktadır. Eğer dünya halkları, 1. ve 2. Emperyalist Paylaşım savaşlarından çok daha ağır bir yıkım ve acı yaşamak istemiyorsa anti-emperyalist, anti-kapitalist, anti-faşist mücadeleyi büyütme zorundadır. Haksız savaşlara karşı tek çıkış yolu, ezilenlerin KP'ler önderliğinde vereceği haklı savaşlarla bu sistemi paramparça etmesidir.

NATO'ya alınması planını ısıtarak yeniden gündeme getirmişti.

Rus emperyalistleri önce çarlık, daha sonrasında sosyalizmden geri dönüşle ortaya çıkan sosyal emperyalizm döneminde D. Avrupa'ya hükmetmişlerdir. Rusya Sosyal Emperyalizminin (RSE) dağılmasının ardından birçok ülkenin "bağımsızlığını" ilan etmesiyle Rusya'nın bölgedeki hakimiyeti de sona ermiştir. Ancak Rus emperyalistleri bu kaybı asla kabullenmemişti. Rus burjuvazisi D. Avrupa, kendi doğal nüfuz alanları, hatta şimdilik kaybedilmiş olsa da doğrudan kendilerinden bir parça olarak görmeye devam etmişlerdir. İkinci olarak D. Avrupa Rusya'nın Batı ve Orta Avrupa'ya açılan kapısıdır. Bu sebeple tarihsel olarak D. Avrupa içlerine yayılma politikası güden Rus devleti açısından bu bölgenin

NATO'ya alarak bölgeye güçlü bir şekilde girmesi, Rusya açısından çok büyük bir kayıp olarak görülmüştür. Bugün de Biden'ın devreye soktuğu kuşatma politikasının Rusya'yı tamamen bölgeden atarak kendi sınırları içine hapsedmeyi amaçladığı düşünülmektedir. ABD'nin D. Avrupa'da tam hakimiyet kurması, Rusya'nın yayılmacı emellerinin büyük oranda suya düşmesi anlamına gelecektir. ABD'nin bölgeye, dolayısı ile Rusya sınırlarına askeri olarak yerleşmesi, hele hele Ukrayna'nın NATO'ya alınması halinde, Rus emperyalistleri derin bir güvenlik riski ile de karşı karşıya gelecektir. Zira bu durumda Rusya'nın Karadeniz'den Baltıklara kadar olan bütün batı sınırı NATO ve ABD güçlerince çevrelenmiş olacaktır.

Rusya'nın ağır yaptırımlar ve hatta

lıdır ki 2008 yılında Gürcistan'ın NATO üyeliği gündeme geldiğinde, Rusya, ABD'nin yaptırım, hatta savaş tehditlerine rağmen bu ülkeyi işgal etmekten geri durmamıştır. Ukrayna'yı da aynı akıbetin beklediği ön görülebilir. Kuşkusuz ki, Ukrayna'nın işgali, ABD ile Rusya arasındaki son köprülerinde atılmasına ve emperyalist rekabetin küresel anlamda şiddetlenmesine yol açacaktır.

Bu kriz sürecinde dikkat çeken bir başka olgu Çin'in Rusya'yı açık bir şekilde desteklemiş olmasıdır. Çin ve Rusya arasındaki ilişkiler 2000'li yılların başından bu yana hızlı bir gelişim göstermektedir. İki taraf da (Çin ve Rusya) birbirlerini ABD'ye, karşı dengeleyici unsur olarak görmektedir. Ancak Biden dönemine kadar, Çin, ABD'yi tamamen karşısına almamak adına daha ihtiyatlı

UKRAYNA'DA TIRMANAN GERİLİM

VE ÇALAN SAVAŞ TAMTAMLARI!

Bir tarafta ABD-AB, öteki tarafta Rusya ve Çin blokları; dünya hakimiyeti uğruna amansız bir mücadeleye tutuşmuş durumdadır. Asya Pasifik bölgesiyle birlikte Doğu Avrupa'nın da yeni rekabet ve gerilim merkezi olarak öne çıkmaya başladığına şahit oluyoruz. ABD-AB blokunun Rusya'yı kuşatma adına Doğu Avrupa'ya yığınak yapması bölgedeki gerilimin her geçen gün yükselmesine yol açmakta. Zira arka bahçesi olarak gördüğü D. Avrupa'da başka bir emperyalist gücün varlığına tahammülü olmayan Rus emperyalistleri de rakiplerine oldukça agresif yanıt vermekten çekinmiyor. Nitekim son günlerde, Rusya'nın Ukrayna sınırına yığınak yaparak, bu ülkeyi işgal edeceğinin sinyallerini vermesi yeni bir krizi ateşledi.

ABD-AB bloku Rusya'yı ağır yaptırımlar uygulamakla tehdit etmektedir. Ancak bu tehditlere boyun eğmeyen Rus emperyalizmi, işgalin gerçekleşmemesini, ABD'nin kuşatma politikasını ve D. Avrupa'daki faaliyetlerini sonlandırması şartına bağladı. Bu taleplerin karşılanmaması halinde Rus ordusunun Ukrayna'yı işgal etme olasılığının oldukça güçlü olduğu söylenebilir.

Öncelikle altını kalınla çizmek gerekir ki Ukrayna krizinin altında ABD ve Rusya'nın küresel çapta, özellikle D. Avrupa'da giriştikleri rekabet yatmaktadır. Yani sorun salt kimin Ukrayna'ya hâkim olacağı meselesi değildir. Bugün Ukrayna'da ABD ve Rusya'nın hegemonya stratejileri çarpışmaktadır.

Bilindiği üzere ABD'nin küresel hegemonyası 2008 krizinin ardından hızlı bir gerileme sürecine girmiştir. O tarihten bu yana ABD her geçen gün kaybederken, rakipleri Rusya ve Çin kuvvetlenmekte ve dünya genelinde etkilerini artırmaya devam ettirmektedirler. Özellikle Çin, ekonomik alanda yaptığı atılımla, Latin Amerika'dan Afrika'ya, Asya'dan, Ortadoğu'ya kadar her bölgede ABD'nin karşısına güçlü bir rakip olarak çıkacak duruma gelmiştir. Rusya da ekonomik alanda görece güçsüzlüğüne rağmen, askeri ve siyasi manevralarla D. Avrupa-Kafkaslar, Orta Asya ve Ortadoğu'da ki etkinliğini artırmıştır. ABD emperyalizmi, Biden'ın başa gelmesiyle birlikte hegemonyasını yeniden tesis edebilmek adına Rusya ve Çin'i çevreleyerek rakiplerini

geriletmeyi, en azından denetim altına almayı esas alan bir politika izlemeye başlamıştır. Bu kapsamda Biden yönetimi, Ortadoğu ve Afganistan'dan çektiği güçlerinin önemli bir bölümünü de Rusya'yı kuşatma gayesi ile D. Avrupa'ya yığmaya başlamış ve bu bölgedeki faaliyetlerine hız vermiştir. ABD, bölgede, Baltık denizinden, Karadeniz'e, hatta Yunanistan'a kadar Rusya'ya karşı bir cephe örerek rakibini çevrelemeye, sıkıştırma-ya çalışmaktadır. Biden yönetimi, Rusya'ya karşı bu kuşatma stratejisine AB'li emperyalistleri de büyük oranda katmayı başarmıştır. Birçok AB üyesi devlet ABD ile birlikte bölgeye askeri güç konumlandırmıştır.

2014 yılında Kırım'ı Rusya'ya kapıran, ülkenin doğusunda Rusya

yazının devamı 23. sayfada

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU OKUT!

f yenedemokrasi1

ig yenedemokrasi

yt ydemokrasi11

wa yenedemokrasi20.net

em yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Umut Basım Yayıncılık Yönetim Yeri: İskenderpaşa Mah. Horhor Cad. No:70/4 Fatih/İst İletişim: 0212 534 54 76- yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20